

2023/2844

2023.12.27.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2023/2844 RENDELETE

(2023. december 13.)

a határokon átnyúló polgári, kereskedelmi és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés digitalizációjáról, valamint az igazságügyi együttműködés területén egyes jogi aktusok módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 81. cikke (2) bekezdésének e) és f) pontjára, valamint 82. cikke (1) bekezdésének d) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A Bizottság „Az igazságszolgáltatás digitalizációja az Európai Unióban - Lehetőségek eszköztára” című, 2020. december 2-i közleményében megállapította, hogy az „alapértelmezetten digitális” elvvel összhangban korszerűsíteni szükséges a határokon átnyúló polgári, kereskedelmi és büntetőjogi eljárások uniós jogszabályi keretét, a társadalmi kirekesztődés elkerüléséhez szükséges valamennyi biztosíték rendelkezésre állása, valamint a kölcsönös bizalom, az interoperabilitás és a biztonság biztosítása mellett.
- (2) A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló, teljes mértékben működőképes térség megvalósítása érdekében fontos, hogy valamennyi tagállam törekedjen a rendszerek digitalizációja terén meglévő esetleges egyenlőtlenségek csökkentésére, valamint a releváns uniós finanszírozási mechanizmusok által kínált lehetőségek kihasználására.
- (3) Az igazságügyi együttműködés és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés javítása céljából az illetékes hatóságok – ideértve az uniós szerveket és ügynökségeket – közötti, valamint az illetékes hatóságok és a természetes és jogi személyek közötti, polgári és kereskedelmi ügyekben történő kommunikációról rendelkező uniós jogi aktusokat ki kell egészíteni az e kommunikáció digitális eszközök útján történő folytatására vonatkozó feltételek megállapítása révén.
- (4) Ez a rendelet a bírósági eljárások hatékonyságának és eredményességének növelésére, valamint az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés megkönnyítésére törekszik a meglévő kommunikációs csatornák digitalizálása révén, aminek költség- és időmegtakarítást, az adminisztratív terhek csökkentését és a *vis maior* körülményekkel szembeni ellenállóképesség javítását kell eredményeznie a határokon átnyúló igazságügyi együttműködésben részt vevő valamennyi hatóság számára. A digitális kommunikációs csatornák illetékes hatóságok közötti használatának mind rövid, mind hosszú távon az ügykezelési késedelmek csökkentését kell eredményeznie. Ennek a magánszemélyek, a jogi személyek és a tagállamok illetékes hatóságai javát kell szolgálnia, valamint erősíteni kell az igazságszolgáltatási rendszerekbe vetett bizalmat. A kommunikációs csatornák digitalizációja határokon átnyúló büntetőeljárások területén, valamint a bűnözés elleni uniós küzdelemmel összefüggésben is előnyökkel járna. E tekintetben a digitális kommunikációs csatornák által potenciálisan nyújtott magas szintű biztonság előrelépést jelent, az érintett személyek jogainak – például a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jognak, valamint a személyes adatok védelméhez való jognak – a védelme tekintetében is.
- (5) Az e rendelet szerinti elektronikus adatcsere által érintett valamennyi személy alapvető jogait és szabadságait – különösen az igazságszolgáltatáshoz való tényleges hozzáféréshez való jogot, a tisztességes eljáráshoz való jogot, a megkülönböztetés tilalmának elvét, a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogot és a személyes adatok védelméhez való jogot – az uniós joggal összhangban teljeskörűen tiszteletben kell tartani.

⁽¹⁾ HL C 323., 2022.8.26., 77. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2023. november 23-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2023. december 8-i határozata.

- (6) E rendelet szerinti kötelezettségeinek teljesítése során valamennyi szervezetnek – a hatalmi ágak szétválasztásának elvére és a jogállamiság egyéb elveire tekintettel – tiszteletben kell tartania az igazságszolgáltatás függetlenségének elvét.
- (7) Az igazságszolgáltatáshoz való tényleges hozzáférés a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség egyik alapvető célkitűzése. A digitális transzformáció kulcsfontosságú lépés az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésnek, valamint az igazságszolgáltatási rendszerek hatékonyságának, minőségének és átláthatóságának a javítása felé.
- (8) Fontos megfelelő csatornákat és eszközöket kialakítani, hogy az igazságszolgáltatási rendszerek digitálisan hatékony módon tudjanak együttműködni. Ennélfogva alapvető fontosságú, hogy uniós szinten olyan egységes információ-technológiai eszköz jöjjön létre, amely lehetővé teszi az ügyekhez kapcsolódó adatok gyors, közvetlen, interoperábilis, megbízható, hozzáférhető, biztonságos és hatékony, határokon átnyúló elektronikus cseréjét az illetékes hatóságok között. A Bizottságnak és a tagállamoknak biztosítaniuk kell a jogi szakemberek bevonását az igazságszolgáltatási rendszerek digitális transzformációjába.
- (9) Az ügyekhez kapcsolódó adatok digitális cseréjére olyan eszközök kerültek kifejlesztésre, amelyek lehetővé teszik a tagállamokban már meglévő informatikai rendszerek lecserélésének vagy költséges módosításának elkerülését. Az online adatcsere révén folytatott e-igazságügyi kommunikáció (e-CODEX) rendszere, amelynek jogi keretét az (EU) 2022/850 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ állapítja meg, az eddig kifejlesztett fő ilyen típusú eszköz az ügyekhez kapcsolódó adatok gyors, közvetlen, interoperábilis, fenntartható, megbízható és biztonságos, határokon átnyúló elektronikus cseréjének biztosítására az illetékes hatóságok között.
- (10) Az eljárások digitalizációjának mindenki számára – köztük a fogyatékkal élő személyek számára is – biztosítani kell az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést. Az e rendelettel létrehozott decentralizált informatikai rendszernek és európai elektronikus hozzáférési pontnak meg kell felelnie az (EU) 2016/2102 európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁴⁾ meghatározott internetes akadálymentességi követelményeknek. Emellett az e rendeletben említett elektronikus fizetési módoknak meg kell felelniük az (EU) 2019/882 európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁵⁾ meghatározott akadálymentességi követelményeknek is.
- (11) A határokon átnyúló kommunikáció digitális csatornáinak létrehozása közvetlenül hozzájárulna az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés javításához azáltal, hogy a polgári és kereskedelmi ügyek terén az uniós jog hatálya alá tartozó eljárásokban lehetővé tenné a természetes és jogi személyek számára jogaik védelmét és követeléseik érvényesítését, eljárások indítását, valamint az ügyekhez kapcsolódó adatok igazságügyi vagy egyéb illetékes hatóságokkal digitális formában történő cseréjét.
- (12) Annak biztosítása érdekében, hogy az elektronikus kommunikációs eszközök pozitív hatást gyakoroljanak az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésre, a tagállamoknak elegendő forrást kell fordítaniuk a polgárok digitális készségeinek és jártasságának javítására, és különös figyelmet kell fordítaniuk annak biztosítására, hogy a digitális készségek hiánya ne váljon a decentralizált informatikai rendszer használatának akadályává. A decentralizált informatikai rendszer hatékony használatának biztosítása érdekében a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy valamennyi érintett igazságügyi szakember – beleértve az ügyészeket, a bírákat és az igazgatási személyzetet is –, valamint az illetékes hatóságok számára képzést kínáljanak fel. E képzés célja, hogy Unió-szerte javuljon az igazságszolgáltatási rendszerek működése, valamint az alapvető jogok és értékek érvényesülése, különösen azáltal, hogy lehetővé válik az igazságügyi szakemberek számára a videokonferencia vagy más távközlési technológia útján lefolytatott eljárások vagy meghallgatások során – e technológiák virtuális jellegéből adódóan – esetlegesen felmerülő kihívások hatékony kezelése. A Bizottságnak ösztönöznie kell a tagállamokat arra, illetve segítenie kell a tagállamokat abban, hogy a képzési tevékenységekhez a vonatkozó uniós pénzügyi programok keretében vissza nem térítendő támogatást igényeljenek.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/850 rendelete (2022. május 30.) a polgári és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területén történő, határokon átnyúló elektronikus adatcsere szolgáló számítógépes rendszerről (e-CODEX-rendszer) és az (EU) 2018/1726 rendelet módosításáról (HL L 150., 2022.6.1., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2102 irányelve (2016. október 26.) a közsférabeli szervezetek honlapjainak és mobilalkalmazásainak akadálymentesítéséről (HL L 327., 2016.12.2., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/882 irányelve (2019. április 17.) a termékekre és a szolgáltatásokra vonatkozó akadálymentességi követelményekről (HL L 151., 2019.6.7., 70. o.).

- (13) E rendeletnek le kell fednie a kommunikáció olyan, határokon átnyúló vonatkozású ügyekben való digitalizációját, amelyek bizonyos, a polgári, kereskedelmi és büntetőügyekre vonatkozó uniós jogi aktusok hatálya alá tartoznak. Ezeket a jogi aktusokat fel kell sorolni e rendelet mellékleteiben. E rendeletnek ki kell terjednie továbbá az illetékes hatóságok és az uniós szervek és ügynökségek – például az Európai Ügyészség vagy az Eurojust – közötti kommunikációra is olyan esetekben, amikor azok a II. mellékletben felsorolt jogi aktusok értelmében illetékesek. Amennyiben a fizetésképtelenségi szakértők a nemzeti jog alapján illetékességgel rendelkeznek arra, hogy fogadják az (EU) 2015/848 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁶⁾ szerinti fizetésképtelenségi eljárásban a külföldi hitelezők által előterjesztett követeléseket, e szakértőket e rendelet értelmében illetékes hatóságnak kell tekinteni.
- (14) Ez a rendelet nem érintheti a határokon átnyúló bírósági eljárásokra vonatkozó, az I. és a II. mellékletben felsorolt jogi aktusok által megállapított szabályokat, a digitális eszközök útján folytatott kommunikációval kapcsolatos, e rendelet által bevezetett szabályok kivételével. Ez a rendelet nem sértheti a kérelmek, iratok és információk ellenőrzésének és benyújtásának bármely vetületével foglalkozó hatóság, személy vagy szerv kijelölésére vonatkozó nemzeti jogot. Az alkalmazandó nemzeti jognak az iratok vagy információk hitelességére, pontosságára, megbízhatóságára, valóságára és megfelelő jogi formájára vonatkozó követelményeit – a digitális eszközök útján folytatott kommunikációval kapcsolatos, e rendelet által bevezetett szabályok kivételével – érintetlenül kell hagyni.
- (15) Azt, hogy valamely ügyet határokon átnyúló vonatkozású ügynek kell-e tekinteni, az I. és a II. mellékletben felsorolt jogi aktusok alapján kell meghatározni. Amennyiben az I. és a II. mellékletben felsorolt jogi aktusok kifejezetten megállapítják, hogy az illetékes hatóságok közötti kommunikációs eljárásra a nemzeti jog vonatkozik, ez a rendelet nem alkalmazandó.
- (16) Az e rendelet szerinti kötelezettségek a szóbeli – például telefonos vagy személyes – kommunikációra nem alkalmazandók.
- (17) E rendelet nem alkalmazandó sem az (EU) 2020/1784 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁷⁾ szerinti iratkézbesítésre, sem pedig az (EU) 2020/1783 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁸⁾ szerinti bizonyításvételre. Az említett rendeletek már rendelkeznek külön szabályokról az igazságügyi együttműködés digitalizációjára vonatkozóan. Mindazonáltal a valamely más tagállamban ismert kézbesítési címmel rendelkező személynek történő közvetlen elektronikus iratkézbesítés megerősítése érdekében e rendeletnek bizonyos módosításokat kell bevezetnie az (EU) 2020/1784 rendeletbe.
- (18) Amennyiben a Bizottság az európai elektronikus hozzáférési pont tervezési és kiépítési szakaszában külső szereplőkkel működik együtt, e szereplőknek tapasztalattal kell rendelkezniük a biztonságos, felhasználóbarát és akadálymentesen elérhető informatikai fejlesztések terén.
- (19) A polgári, kereskedelmi és büntetőügyekben folytatott, határokon átnyúló bírósági eljárások céljából a tagállamok közötti biztonságos, hatékony, gyors, interoperábilis, bizalmas és megbízható kommunikáció biztosítása érdekében megfelelő kommunikációs technológiát kell igénybe venni, feltéve hogy teljesülnek bizonyos feltételek a kapott iratok biztonságára, integritására és megbízhatóságára, valamint a kommunikáció résztvevőinek azonosítására vonatkozóan. Ezért ki kell alakítani egy biztonságos, hatékony és megbízható decentralizált informatikai rendszert a határokon átnyúló bírósági eljárások során történő adatcseré céljára. Az informatikai rendszernek arra kell irányulnia, hogy decentralizált jellegénél fogva lehetővé tegye az illetékes hatóságok közötti biztonságos adatcserét, anélkül, hogy ezen adatcserében tartalmi szempontból bármely uniós intézmény részt venne. Emellett a decentralizált informatikai rendszernek a II. mellékletben felsorolt jogi aktusok hatálya alá tartozó esetekben lehetővé kell tennie a tagállamok és az uniós szervek és ügynökségek – például az Eurojust – közötti biztonságos adatcserét.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/848 rendelete (2015. május 20.) a fizetésképtelenségi eljárásról (HL L 141., 2015.6.5., 19. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/1784 rendelete (2020. november 25.) a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről (iratkézbesítés) (HL L 405., 2020.12.2., 40. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/1783 rendelete (2020. november 25.) a tagállamok bíróságai között a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításvétel tekintetében történő együttműködésről (bizonyításvétel) (HL L 405., 2020.12.2., 1. o.).

- (20) A decentralizált informatikai rendszernek a tagállamok és az érintett uniós szervek és ügynökségek háttérrendszereiből, valamint olyan interoperábilis hozzáférési pontokból kell állnia, amelyeken keresztül e rendszerek biztonságos összeköttetéseket használva kapcsolódnak egymáshoz. A decentralizált informatikai rendszer hozzáférési pontjainak az e-CODEX-en kell alapulniuk.
- (21) E rendelet alkalmazása céljából lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy nemzeti informatikai rendszer helyett a Bizottság által kifejlesztett szoftvert (a továbbiakban: a referenciaalkalmazási szoftver) használják. E referenciaalkalmazási szoftvert moduláris alapon kell kialakítani, vagyis azoktól az e-CODEX-elemekről, amelyek a szoftvernek a decentralizált informatikai rendszerhez való csatlakozásához szükségesek, külön kell csomagolni és rendelkezésre bocsátani. E kialakításnak lehetővé kell tennie, hogy a tagállamok határokon átnyúló használat céljából újra felhasználhassák vagy továbbfejleszthessék a meglévő nemzeti igazságügyi kommunikációs infrastruktúrájukat. A tartási kötelezettséggel kapcsolatos ügyekben a tagállamok a Hágai Nemzetközi Magánjogi Konferencia által kifejlesztett szoftvert (iSupport) is használhatják.
- (22) A referenciaalkalmazási szoftvernek a beépített és alapértelmezett adatvédelem elvével és az akadálymentességi követelményekkel összhangban történő létrehozása, fejlesztése és karbantartása a Bizottság feladata kell, hogy legyen. A referenciaalkalmazási szoftvert a Bizottságnak az (EU) 2018/1725⁽⁹⁾ és az (EU) 2016/679⁽¹⁰⁾ európai parlamenti és tanácsi rendeletben, valamint az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽¹¹⁾ megállapított adatvédelmi követelményeknek és elveknek – különösen a beépített és alapértelmezett adatvédelem, valamint a magas szintű kibebiztonság elvének – megfelelően kell megterveznie, fejlesztenie és karbantartania. Az említett követelményeknek és elveknek különösen minden olyan természetes vagy jogi személyre nézve kötelezőnek kell lenniük, aki, illetve amely részt vesz a nemzeti informatikai rendszerek vagy a referenciaalkalmazási szoftver létrehozásában, fejlesztésében vagy karbantartásában. A referenciaalkalmazási szoftvernek emellett megfelelő technikai intézkedéseket kell magában foglalnia, és lehetővé kell tennie a szervezeti intézkedéseket, ideértve az olyan biztonsági és interoperabilitási szint biztosításához szükséges felügyeletet, amely megfelelőnek minősül a határokon átnyúló bírósági eljárásokkal összefüggésben folytatott információcseré céljára. A nemzeti informatikai rendszerekkel való interoperabilitás biztosítása érdekében a referenciaalkalmazási szoftvernek alkalmazni kell az (EU) 2022/850 rendeletben meghatározottak szerinti digitális eljárási szabványoknak az e rendelet I. és II. mellékletében felsorolt megfelelő jogi aktusok tekintetében történő alkalmazására.
- (23) A kérelmezők részére történő gyors, biztonságos és hatékony segítségnyújtás érdekében az illetékes hatóságok, például a 4/2009/EK⁽¹²⁾ és az (EU) 2019/1111⁽¹³⁾ tanácsi rendelet szerinti bíróságok és központi hatóságok közötti kommunikációt főszabályként a decentralizált informatikai rendszeren keresztül kell folytatni.
- (24) A decentralizált informatikai rendszeren keresztüli továbbítást megghiúsíthatja a rendszer üzemzavara. Az üzemzavarokat az érintett uniós szerveknek és a tagállamoknak a lehető leghamarabb meg kell szüntetniük. A továbbítás a továbbítandó dolgok fizikai vagy technikai jellege miatt is kivitelezhetetlen lehet a gyakorlatban, ideértve például a tárgyi bizonyítékok továbbítását, azt az esetet, amikor a hitelesség ellenőrzése céljából az eredeti irat papírformátumban való továbbítására van szükség, vagy a *vis maior* esetét. A *vis maior* helyzetek főszabály szerint olyan előre nem látható és elkerülhetetlen eseményekből erednek, amelyek az illetékes hatóságon kívül álló okból következnek be. Amikor nem a decentralizált informatikai rendszert veszik igénybe, a kommunikációt a lehető legalkalmasabb alternatív módon kell elvégezni. Ezen alternatív módnak biztosítania kell többek között azt, hogy a továbbítás a lehető leggyorsabban, biztonságos módon, más biztonságos elektronikus eszköz, postai szolgáltatás vagy személyes átadás útján történjen, amennyiben az lehetséges.

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

⁽¹²⁾ A Tanács 4/2009/EK rendelete (2008. december 18.) a tartással kapcsolatos ügyekben a joghatóságról, az alkalmazandó jogról, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az e területen folytatott együttműködésről (HL L 7., 2009.1.10., 1. o.).

⁽¹³⁾ A Tanács (EU) 2019/1111 rendelete (2019. június 25.) a házassági és szülői felelősségi ügyekben a joghatóságról, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint a gyermekek jogellenes külföldre viteléről (HL L 178., 2019.7.2., 1. o.).

- (25) Az illetékes hatóságok közötti kommunikáció során alapértelmezés szerint a decentralizált informatikai rendszert kell használni. Mindazonáltal az igazságügyi együttműködés rugalmasságának biztosítása érdekében bizonyos helyzetekben más kommunikációs eszközök megfelelőbbek lehetnek. Ez vonatkozhat például arra a helyzetre, amikor az illetékes hatóságoknak közvetlen személyes kommunikációra van szükségük, különösen a bíróságok közötti, az (EU) 2015/848 és az (EU) 2019/1111 rendelet alapján folytatott közvetlen kommunikációra, valamint az illetékes hatóságok közötti, a 2005/214/IB⁽¹⁴⁾, a 2006/783/IB⁽¹⁵⁾, a 2008/909/IB⁽¹⁶⁾, a 2008/947/IB⁽¹⁷⁾ a 2009/829/IB⁽¹⁸⁾ tanácsi kerethatározat, a 2014/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁹⁾ vagy az (EU) 2018/1805 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁰⁾ alapján folytatott közvetlen kommunikációra, amikor – az említett jogi aktusokban előírtak szerint – az illetékes hatóságok közötti kommunikáció céljára bármely eszköz vagy bármely megfelelő eszköz igénybe vehető. Ilyen esetekben az illetékes hatóságok kevésbé formális kommunikációs eszközöket – például e-mailt – is használhatnak.

Más kommunikációs eszközök is megfelelőek lehetnek, ha a kommunikáció különleges adatok kezelésével jár, vagy ha a terjedelmes dokumentáció elektronikus formába történő átalakítása aránytalan adminisztratív terhet ró a dokumentációt küldő illetékes hatóságra. Tekintettel arra, hogy az illetékes hatóságok különleges adatokkal dolgoznak, a megfelelő kommunikációs eszközök megválasztásakor minden esetben biztosítani kell az információcseré biztonságosságát és megbízhatóságát. Az e rendelet I. és II. mellékletében felsorolt jogi aktusok szerint létrehozott formanyomtatványok cseréje legmegfelelőbb eszközének minden esetben a decentralizált informatikai rendszert kell tekinteni. Mindazonáltal a formanyomtatványok cseréjét egyéb módon is le lehet bonyolítani azokban az esetekben, amikor különböző tagállamok illetékes hatóságai az e rendelet II. mellékletében felsorolt jogi aktusok szerinti igazságügyi együttműködés területén folytatott eljárások végrehajtásában való segítségnyújtás céljából egy tagállamban ugyanazon a helyszínen tartózkodnak, ha az egyéb módon való továbbításra az ügy sürgőssége miatt van szükség, ideértve például a 2014/41/EU irányelv szerinti azon helyzeteket, amikor a kibocsátó hatóság segítséget nyújt az európai nyomozási határozatnak a végrehajtó államban történő végrehajtásához, vagy amikor különböző tagállamok illetékes hatóságai az e rendelet II. mellékletében felsorolt jogi aktusok szerinti igazságügyi együttműködés területén folytatott eljárások keretében személyes találkozó keretében egyeztetnek.

- (26) A decentralizált informatikai rendszernek az Unió felelősségi körébe tartozó elemei tekintetében a rendszerkomponenseket kezelő szervnek – az (EU) 2022/850 rendeletben megállapított biztonsági követelményekkel összhangban – elegendő forrásokkal kell rendelkeznie ahhoz, hogy biztosítani tudja a rendszer elemeinek megfelelő működését.
- (27) A természetes és jogi személyek illetékes hatóságokhoz való, polgári és kereskedelmi ügyekben történő hozzáféréseinek megkönnyítése érdekében e rendeletnek a decentralizált informatikai rendszer részeként létre kell hoznia egy uniós szintű hozzáférési pontot (a továbbiakban: európai elektronikus hozzáférési pont), amelynek információkat kell tartalmaznia a természetes és jogi személyek számára a költségmentességhez való jogokról, és amelyen keresztül lehetővé kell tenni a számukra, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó esetekben keresetet nyújtsanak be, kérelmet terjesszenek elő, eljárási szempontból releváns információkat küldjenek, kérjenek és fogadjanak, ideértve a digitalizált ügyiratokat vagy ügyiratrészeket, valamint kommunikáljanak az illetékes hatóságokkal – vagy a képviselőjük a nevükben ezeket megtegye –, illetve bírósági vagy bíróságon kívüli iratokat fogadjanak. Az európai elektronikus hozzáférési pontot az európai igazságügyi portálon kell elhelyezni, amely az Unióban az igazságügyi információk és szolgáltatások terén egyablakos ügyintézési pontként szolgál.

⁽¹⁴⁾ A Tanács 2005/214/IB kerethatározata (2005. február 24.) a kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról (HL L 76., 2005.3.22., 16. o.).

⁽¹⁵⁾ A Tanács 2006/783/IB kerethatározata (2006. október 6.) a kölcsönös elismerés elvének a vagyonelkobzást elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról (HL L 328., 2006.11.24., 59. o.).

⁽¹⁶⁾ A Tanács 2008/909/IB kerethatározata (2008. november 27.) a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról (HL L 327., 2008.12.5., 27. o.).

⁽¹⁷⁾ A Tanács 2008/947/IB kerethatározata (2008. november 27.) a kölcsönös elismerés elvének az ítéletekre és próbaidőt megállapító határozatokra való, a próbaidő alatti magatartási szabályok és alternatív szankciók felügyelete céljából történő alkalmazásáról (HL L 337., 2008.12.16., 102. o.).

⁽¹⁸⁾ A Tanács 2009/829/IB kerethatározata (2009. október 23.) a kölcsönös elismerés elvének az Európai Unió tagállamai közötti, az előzetes letartóztatás alternatívájaként felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról (HL L 294., 2009.11.11., 20. o.).

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/41/EU irányelve (2014. április 3.) a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról (HL L 130., 2014.5.1., 1. o.).

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1805 rendelete (2018. november 14.) a befagyasztást és az elkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismeréséről (HL L 303., 2018.11.28., 1. o.).

- (28) Az uniós és a nemzeti jog szerinti, költségmentességhez vagy jogi segítségnyújtáshoz való jog – különösen a 650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽²¹⁾, a 4/2009/EK és az (EU) 2019/1111 rendeletben, valamint a 2003/8/EK tanácsi irányelvben ⁽²²⁾ meghatározott költségmentességhez való jog – alkalmazandó. Lehetővé kell tenni a természetes és jogi személyek számára, hogy az európai elektronikus hozzáférési ponton található linkeken keresztül hozzáférjenek az e-igazságügyi portálon található releváns információkhoz.
- (29) A természetes és jogi személyek illetékes hatóságokkal való, határokon átnyúló polgári és kereskedelmi ügyekben folytatott kommunikációja keretében az elektronikus kommunikációt a meglévő kommunikációs eszközök – többek között nemzeti eszközök – alternatívájaként kell használni, anélkül, hogy ez érintené a természetes vagy jogi személyek nemzeti hatóságaikkal történő, nemzeti jog szerinti kommunikációjának módját. A jogi személyek illetékes hatóságokkal való kommunikációja esetében ösztönözni kell az elektronikus eszközök alapértelmezett használatát. Mindazonáltal annak biztosítása érdekében, hogy az igazságszolgáltatáshoz digitális eszközök útján történő hozzáférés ne járuljon hozzá a digitális szakadék további kiszélesedéséhez, az e rendelet szerinti elektronikus kommunikáció és az egyéb kommunikációs eszközök közötti választást az érintett személyek mérlegelésére kell bízni. Ez különösen fontos az olyan személyek sajátos helyzetéhez való alkalmazkodás szempontjából, akik esetleg nem rendelkeznek a digitális szolgáltatásokhoz való hozzáféréshez szükséges technikai eszközökkel vagy digitális készségekkel, vagy akik fogyatékossgal élnek, mivel a tagállamok és az Unió elkötelezték magukat a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménnyel összhangban álló megfelelő intézkedések meghozatala iránt.
- (30) A decentralizált informatikai rendszeren – többek között az európai elektronikus hozzáférési ponton – keresztül történő, határokon átnyúló elektronikus kommunikáció és elektronikus irattovábbítás megerősítése érdekében a decentralizált informatikai rendszeren keresztül továbbított iratok nem foszthatók meg joghatásuktól és nem tekinthetők az eljárásokban elfogadhatatlannak kizárólag azon az alapon, hogy elektronikus formátumúak. Mindazonáltal ez az elv nem érintheti az ilyen iratok – amelyek a nemzeti joggal összhangban bizonyítéknak minősülhetnek – joghatásainak vagy elfogadhatóságának megállapítását.
- (31) A határokon átnyúló vonatkozású polgári, kereskedelmi és büntetőügyekben folytatott eljárásokban lefolytatott szóbeli meghallgatások megkönnyítése érdekében e rendeletnek rendelkeznie kell a videokonferencia vagy más távközlési technológia választható használatáról.
- (32) A videokonferenciának vagy más távközlési technológiának lehetővé kell tennie az illetékes hatóság számára, hogy hitelesítse a meghallgatandó személyek személyazonosságát, valamint a meghallgatás során lehetővé kell tennie a vizuális, hang- és szóbeli kommunikációt. Egy egyszerű telefonhívás nem tekinthető megfelelő távközlési technológiának a szóbeli meghallgatások esetében. Az alkalmazott technológiának meg kell felelnie a személyes adatok védelmére, a kommunikáció titkosságára és az adatbiztonságra vonatkozó, alkalmazandó előírásoknak, függetlenül attól, hogy milyen típusú meghallgatásra használják.
- (33) A videokonferencia vagy más távközlési technológia útján történő meghallgatás nem tagadható meg kizárólag azon az alapon, hogy nem léteznek nemzeti szabályok a távközlési technológia használatára vonatkozóan. Ilyen esetekben a nemzeti jog szerint alkalmazandó legmegfelelőbb szabályokat – például a bizonyításfelvételre vonatkozó szabályokat – kell értelemszerűen alkalmazni.
- (34) Ez a rendelet nem érintheti a tolmácsoláshoz való jogot, és a polgári, kereskedelmi vagy büntetőügyekben folytatott eljárásokban alkalmazott videokonferenciának vagy más távközlési technológiáknak lehetővé kell tenniük a tolmácsolás igénybevételét.
- (35) A határokon átnyúló vonatkozású polgári és kereskedelmi ügyekben folytatott eljárásokban lefolytatott szóbeli meghallgatások megkönnyítése érdekében e rendeletnek rendelkeznie kell a videokonferencia vagy más távközlési technológia választható használatáról – feltéve, hogy az adott technológia rendelkezésre áll – a felek vagy képviselőik ilyen meghallgatásokon való részvételének céljára, arról a lehetőségről, hogy a felek véleményt nyilvánítsanak az ilyen technológia használatáról, valamint az ügy sajátos körülményei között az ilyen technológia használatának megfelelőségéről. Ez a rendelet nem zárhatja ki azt, hogy polgári és kereskedelmi ügyekben a valamely fél számára segítséget nyújtó személyek és az ügyészek az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban videokonferencia útján vagy más távközlési technológia használatával részt vegyenek a meghallgatáson.

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 650/2012/EU rendelete (2012. július 4.) az öröklési ügyekre irányadó joghatásokról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről (HL L 201., 2012.7.27., 107. o.).

⁽²²⁾ A Tanács 2003/8/EK irányelve (2003. január 27.) a határon átnyúló vonatkozású jogviták esetén az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés megkönnyítése érdekében az ilyen ügyekben alkalmazandó költségmentességre vonatkozó közös minimumszabályok megállapításáról (HL L 26., 2003.1.31., 41. o.).

- (36) A videokonferencia vagy más távközlési technológia útján lefolytatott meghallgatások kezdeményezésére és lefolytatására vonatkozó eljárásra polgári és kereskedelmi ügyekben az eljárás helye szerinti tagállam jogának kell irányadónak lennie. Amennyiben a valamely polgári vagy kereskedelmi ügyben meghallgatást lefolytató tagállam nemzeti joga előírja a meghallgatások rögzítését, a feleket tájékoztatni kell ezekről a rendelkezésekről, valamint – ha a nemzeti jog azt előírja – arról, hogy lehetőségük van kifogást emelni a rögzítés ellen.
- (37) Annak eldöntésekor, hogy megengedi-e a felek és képviselőik számára, hogy videokonferencia vagy más távközlési technológia útján vegyenek részt egy polgári vagy kereskedelmi ügyben lefolytatott meghallgatáson, az illetékes hatóságnak a nemzeti eljárásjoggal összhangban megfelelő módszert kell választania a felek véleményének megismerésére.
- (38) Amennyiben egy polgári vagy kereskedelmi ügyben folytatott eljárásban az illetékes hatóság úgy döntött, hogy megengedi legalább az egyik félnek vagy más személyeknek a meghallgatáson videokonferencia útján történő részvételét, ennek az illetékes hatóságnak biztosítania kell, hogy e személyek videokonferencia útján részt tudjanak venni a meghallgatáson. Így különösen az illetékes hatóságnak linket kell küldenie az említett személyek részére, hogy azok részt tudjanak venni az adott videokonferencián, valamint technikai segítséget kell nyújtania. Az illetékes hatóságnak például használati utasítást kell adnia a használni kívánt szoftverre vonatkozóan, és szükség esetén a meghallgatás előtt technikai tesztet kell szerveznie. Az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a fogyatékossgal élő személyek sajátos szükségleteit.
- (39) Amennyiben valamely polgári vagy kereskedelmi ügyben folytatott eljárásban a nemzeti jog alapján gyermek vesz részt – különösen félként –, lehetővé kell tenni a gyermek számára, hogy a meghallgatáson az e rendeletben előírtak szerinti videokonferencia vagy más távközlési technológia útján vegyen részt, eljárási jogainak figyelembevétele mellett. Másrészt, ha a gyermek polgári vagy kereskedelmi ügyben történő bizonyításfelvétel céljából vesz részt az eljárásban – például ha tanúként kell meghallgatni –, videokonferencia vagy más távközlési technológia útján az (EU) 2020/1783 rendelettel összhangban is meghallgatható.
- (40) Amennyiben az illetékes hatóság polgári vagy kereskedelmi ügyben történő bizonyításfelvétel céljából kér fel valamely személyt a meghallgatáson való részvételre, az adott személy videokonferencia vagy más távközlési technológia útján való részvételére az (EU) 2020/1783 rendeletnek kell irányadónak lennie.
- (41) Helyénvaló, hogy ez a rendelet ne legyen alkalmazandó a videokonferencia vagy más távközlési technológiák polgári és kereskedelmi ügyekben történő használatára, amennyiben az I. mellékletben felsorolt jogi aktusok már rendelkeznek ezek használatáról, valamint a határokon átnyúló vonatkozással nem rendelkező ügyekre. Helyénvaló továbbá, hogy ez a rendelet ne legyen alkalmazandó a videokonferencia vagy más távközlési technológia közjegyzői közokiratkészítési eljárásokban történő használatára.
- (42) Büntetőügyekben a videokonferencia vagy más távközlési technológia útján lefolytatott meghallgatások kezdeményezését és lefolytatását szolgáló eljárásra annak a tagállamnak a joga kell, hogy irányadó legyen, amely a meghallgatást lefolytatja. A meghallgatást videokonferencia vagy más távközlési technológia útján lefolytató tagállam alatt a videokonferencia vagy más távközlési technológia használatát kérő tagállam értendő.
- (43) Helyénvaló, hogy a videokonferencia vagy más távközlési technológia büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködési eljárások keretében történő meghallgatásokra való használatára vonatkozó, e rendeletben megállapított szabályok ne legyenek alkalmazandók az olyan, videokonferencia vagy más távközlési technológia útján lefolytatott meghallgatásokra, amelyek célja olyan bizonyításfelvétel, vagy olyan tárgyalás lefolytatása, amely egy gyanúsított vagy vádlott bűnösségét vagy ártatlanságát megállapító határozat meghozatalát eredményezheti. Ez a rendelet nem érintheti a 2014/41/EU irányelvet, az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezményt, valamint a 2002/465/IB tanácsi kerethatározatot ⁽²³⁾.

⁽²³⁾ A Tanács 2002/465/IB kerethatározata (2002. június 13.) a közös nyomozócsoportokról (HL L 162., 2002.6.20., 1. o.).

- (44) A tisztességes eljárásról való jog és a védelemhez való jog biztosítása érdekében a gyanúsítottak, a vádlottak, az elítéltek, vagy az (EU) 2018/1805 rendeletben meghatározottak szerinti – a gyanúsítottól, a vádlottól vagy az elítéltektől eltérő – érintett személynek hozzá kell járulnia a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területén folytatott eljárások során történő meghallgatás során a videokonferencia vagy más távközlési technológia használatához. Lehetővé kell tenni az illetékes hatóság számára, hogy eltérjen a gyanúsított, a vádlott, az elítélt vagy az érintett személy hozzájárulásának kérésére vonatkozó követelménytől, de csak olyan kivételes körülmények között, amikor ezt az eltérést egy ténylegesnek és meglévőnek vagy előreláthatónak bizonyuló komoly közbiztonsági vagy közegészségügyi veszély kellően indokolja. A videokonferenciához való hozzájárulás kérésére vonatkozó mentesség alkalmazásának a szükséges mértékre kell korlátozódnia, és teljes mértékben tiszteletben kell tartania az Európai Unió Alapjogi Chartáját (a továbbiakban: a Charta). Hozzájárulás kérése hiányában lehetővé kell tenni a gyanúsított, a vádlott, az elítélt vagy az érintett személy számára, hogy a nemzeti joggal összhangban és a Chartának teljesen megfelelő jogorvoslattal éljen.
- (45) Amennyiben egy gyanúsított, vádlott vagy elítélt jogait egy videokonferencia vagy más távközlési technológia útján lefolytatott meghallgatás keretében megsértik, a Charta 47. cikkével összhangban garantálni kell számára a hatékony jogorvoslat igénybevételének lehetőségét. A hatékony jogorvoslat igénybevételének lehetőségét a gyanúsítottól, a vádlottól vagy az elítéltektől eltérő érintett személyek számára is garantálni kell az (EU) 2018/1805 rendelet szerinti eljárások keretében videokonferencia vagy más távközlési technológia útján lefolytatott meghallgatások tekintetében.
- (46) A büntetőügyekben videokonferencia vagy más távközlési technológia útján történő meghallgatásért felelős illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a gyanúsított, a vádlott, az elítélt vagy – az (EU) 2018/1805 rendelet szerinti eljárásokban – az érintett személy és ezek ügyvédje közötti kommunikáció az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban mind közvetlenül a meghallgatás előtt, mind pedig annak során bizalmas legyen.
- (47) Amennyiben büntetőügyekben videokonferencia vagy más távközlési technológia útján történő meghallgatást szerveznek, annak az illetékes hatóságnak, amely megkeresést kap az ilyen meghallgatás megszervezésére (a továbbiakban: a megkeresett illetékes hatóság) biztosítania kell, hogy a gyanúsított, a vádlott, az elítélt vagy az (EU) 2018/1805 rendeletben meghatározottak szerinti érintett személy – beleértve a fogyatékossgal élő személyeket is – hozzáférjen a videokonferencia vagy más távközlési technológia használatához szükséges infrastruktúrához. Ennek magában kell foglalnia például az abba a helyiségbe való bejutás biztosításáért való felelősséget, ahol a meghallgatást le kell folytatni, és a rendelkezésre álló technikai eszközökhöz való hozzáférés biztosításáért való felelősséget. Amennyiben a megkeresett illetékes hatóság helyiségeiben nem állnak rendelkezésre technikai eszközök, lehetővé kell tenni, hogy az említett hatóság lehetőség szerint olyan gyakorlati megoldást alkalmazzon, hogy a meghallgatást egy másik hatóság helyiségeibe szervezi, annak videokonferencia vagy más távközlési technológia útján történő lefolytatása céljából, a nemzeti eljárásokkal összhangban.
- (48) A 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁴⁾ közös uniós szabályozási keretet hoz létre az olyan elektronikus azonosító eszközök és elektronikus bizalmi szolgáltatások (a továbbiakban: e-IDAS bizalmi szolgáltatások) – különösen elektronikus aláírások, elektronikus bélyegzők, időbélyegzők, elektronikus kézbesítési szolgáltatások és weboldal-hitelesítés – elismerésére vonatkozóan, amelyeket a határokon átnyúlóan a fizikai megfelelőikkel azonos jogállásúként ismernek el. Ezért e rendeletnek a digitális kommunikáció céljára az e-IDAS bizalmi szolgáltatások használatát kell előírnia.
- (49) Amennyiben valamely, e rendelet szerinti elektronikus kommunikáció részeként továbbított irathoz bélyegző vagy aláírás szükséges, az illetékes hatóságoknak a 910/2014/EU rendeletben meghatározott, minősített elektronikus bélyegzőt vagy aláírást, a természetes vagy jogi személyeknek pedig minősített elektronikus aláírást vagy elektronikus azonosítást kell használniuk. E rendelet nem érintheti azonban a valamely kérelem alátámasztására – digitális eredeti példányként vagy hitelesített másolatként – benyújtott iratokra alkalmazandó alaki követelményeket. E rendelet nem érintheti továbbá az iratok átalakítására vonatkozó nemzeti jogot, valamint az iratok vagy információk hitelességére, pontosságára, megbízhatóságára, valóságára és megfelelő jogi formájára vonatkozó követelményeket, kivéve a digitális eszközök útján folytatott kommunikációval kapcsolatos, e rendelet által bevezetett feltételeket.

⁽²⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.).

- (50) Az I. mellékletben felsorolt uniós jogi aktusok hatálya alá tartozó, határokon átnyúló vonatkozású polgári és kereskedelmi ügyekben a díjak megfizetésének megkönnyítése érdekében a díjak elektronikus úton történő megfizetésére szolgáló technikai eszközöknek meg kell felelniük az akadálymentességre vonatkozó alkalmazandó szabályoknak. Lehetővé kell tenni az Unió egész területén széles körben elérhető fizetési módok, például a hitelkártyák, a betéti kártyák, az elektronikus pénztárcák és a banki átutalás online környezetben és az európai elektronikus hozzáférési ponton keresztül történő használatát.
- (51) E rendelet célkitűzéseinek teljes körű megvalósítása, valamint a polgári, kereskedelmi és büntetőügyek területére vonatkozó meglévő uniós jogi aktusok e rendelettel való összehangolása érdekében e rendelettel módosításokat szükséges bevezetni a következő jogi aktusokba: a 805/2004/EK⁽²⁵⁾, az 1896/2006/EK⁽²⁶⁾, a 861/2007/EK⁽²⁷⁾, a 606/2013/EU⁽²⁸⁾, a 655/2014/EU⁽²⁹⁾, az (EU) 2015/848 és az (EU) 2018/1805 európai parlamenti és tanácsi rendeletbe. E módosítások célja annak biztosítása, hogy a kommunikációra az e rendeletben meghatározott szabályoknak és elveknek megfelelően kerüljön sor. A polgári, kereskedelmi és büntetőügyek területére vonatkozó irányelvek és kerethatározatok módosításait az (EU) 2023/2843 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁰⁾ tartalmazza.
- (52) A jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodás⁽³¹⁾ (22) és (23) bekezdésével összhangban a Bizottságnak értékelnie kell ezt a rendeletet az e rendelet I. és II. mellékletében felsorolt egyes jogi aktusokra vonatkozó konkrét nyomkövetési intézkedések, többek között mennyiségi és minőségi értékelések révén gyűjtött információk alapján, annak érdekében, hogy felmérje e rendelet tényleges gyakorlati hatásait, különösen, hogy megvizsgálja a határokon átnyúló igazságügyi együttműködés digitalizációjának hatékonyságára és eredményességére gyakorolt hatást, valamint a további intézkedések szükségességét.
- (53) A Bizottság által háttérrendszerként kifejlesztett referenciaalkalmazási szoftvernek programszerűen gyűjtenie kell a nyomkövetési célokhoz szükséges adatokat, és ezeket az adatokat továbbítani kell a Bizottságnak. Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy a Bizottság által kifejlesztett referenciaalkalmazási szoftver helyett egy nemzeti informatikai rendszert vesznek igénybe, az ilyen rendszert alkalmassá lehet tenni az említett adatok programozott gyűjtésére, és ebben az esetben ezeket az adatokat továbbítani kell a Bizottságnak. Az e-CODEX-rendszer csatlakozóját szintén el lehetne látni egy funkcióval a releváns statisztikai adatok visszanyerésének lehetővé tételére.
- (54) Azokban az esetekben, amikor a videokonferencia alkalmazásával lefolytatott meghallgatások számára vonatkozó adatok nem gyűjthetők automatikusan, valamint az adatgyűjtéssel járó további adminisztratív terhek korlátozása céljából minden tagállamnak ki kell jelölnie legalább egy bíróságot vagy illetékes hatóságot ellenőrzési minta létrehozása céljából. A kijelölt bíróságot vagy illetékes hatóságot meg kell bízni azzal, hogy gyűjtse össze és bocsássa a Bizottság rendelkezésére a saját meghallgatásaira vonatkozó ilyen adatokat, amelyek arra szolgálnak, hogy azok alapján megbecsülhető legyen az e rendelet értékeléséhez szükséges, egy adott tagállamra vonatkozó adatok mennyisége. A kijelölt bíróságnak vagy illetékes hatóságnak illetékességgel kell rendelkeznie arra, hogy videokonferencia útján folytasson le meghallgatásokat e rendelettel összhangban. Azokon a területeken, ahol a bíróságoktól vagy ügyészekről eltérő hatóságok, például a közjegyzők tekintendők e rendelet értelmében vett illetékes hatóságnak, a kijelölt ellenőrzési mintának e rendelet általuk történő végrehajtása szempontjából is reprezentatívnak kell lennie.

⁽²⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 805/2004/EK rendelete (2004. április 21.) a nem vitatott követelésekre vonatkozó európai végrehajtható okirat létrehozásáról (HL L 143., 2004.4.30., 15. o.).

⁽²⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1896/2006/EK rendelete (2006. december 12.) az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról (HL L 399., 2006.12.30., 1. o.).

⁽²⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 861/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről (HL L 199., 2007.7.31., 1. o.).

⁽²⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 606/2013/EU rendelete (2013. június 12.) a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről (HL L 181., 2013.6.29., 4. o.).

⁽²⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 655/2014/EU rendelete (2014. május 15.) polgári és kereskedelmi ügyekben a tagállamközi követelésbehajtás megkönnyítése érdekében az ideiglenes számlázórolást elrendelő európai végzés eljárásának létrehozásáról (HL L 189., 2014.6.27., 59. o.).

⁽³⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2843 irányelve (2023. december 13.) a 2011/99/EU és a 2014/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, a 2003/8/EK tanácsi irányelvnek, valamint a 2002/584/IB, a 2003/577/IB, a 2005/214/IB, a 2006/783/IB, a 2008/909/IB, a 2008/947/IB, a 2009/829/IB és a 2009/948/IB tanácsi kerethatározatnak az igazságügyi együttműködés digitalizációja tekintetében történő módosításáról (HL L, 2023/2843, 2023.12.27., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2843/oj>).

⁽³¹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (55) E rendelet alkalmazása nem érinti a hatalmi ágak szétválasztását és az igazságszolgáltatás függetlenségét a tagállamokban, valamint a Chartában elismert és az uniós jogban rögzített eljárási jogokat, így például az eljárási jogokról szóló irányelveket, nevezetesen a 2010/64/EU⁽³²⁾, a 2012/13/EU⁽³³⁾, a 2013/48/EU⁽³⁴⁾, az (EU) 2016/343⁽³⁵⁾, az (EU) 2016/800⁽³⁶⁾ és az (EU) 2016/1919⁽³⁷⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelvet, és különösen a tolmácsoláshoz való jogot, az ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogot, az ügy irataiba való betekintés jogát, a költségmentességhez való jogot és a tárgyaláson való jelenlét jogát.
- (56) A személyes adatok decentralizált informatikai rendszerben történő kezelésére az (EU) 2016/679 és az (EU) 2018/1725 rendelet, valamint az (EU) 2016/680 irányelv alkalmazandó. A decentralizált informatikai rendszeren keresztül küldött vagy kapott személyes adatok kezelésével kapcsolatos felelősség egyértelművé tétele érdekében e rendeletnek meg kell határoznia, hogy ki tekintendő a személyes adatok adatkezelőjének. E célból úgy kell tekinteni, hogy minden küldő vagy fogadó szervezet külön meghatározta a személyes adatok kezelésének célját és eszközeit.
- (57) E rendeletnek a decentralizált informatikai rendszer létrehozása tekintetében történő végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽³⁸⁾ megfelelően kell gyakorolni. A végrehajtási jogi aktusoknak lehetővé kell tenniük, hogy a tagállamok elvégezhesék érintett nemzeti informatikai rendszereknek a decentralizált informatikai rendszerhez való csatlakozás céljából történő kiigazítását.
- (58) Mivel e rendelet céljait, különösen a határokon átnyúló igazságügyi együttműködés harmonizált digitalizációját a tagállamok önállóan eljárva nem tudják kielégítően megvalósítani többek között amiatt, mert nem garantálható a tagállamok, valamint az uniós szervek és ügynökségek informatikai rendszereinek interoperabilitása, az Unió szintjén azonban az Unió koordinált fellépése miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (59) Az EUSZ-hez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez (EUMSZ) csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (60) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével és 4a. cikkének (1) bekezdésével összhangban, az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, Írország nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (61) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 rendelet 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2022. január 25-én hivatalos észrevételeket tett,

⁽³²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/64/EU irányelve (2010. október 20.) a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról (HL L 280., 2010.10.26., 1. o.).

⁽³³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/13/EU irányelve (2012. május 22.) a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról (HL L 142., 2012.6.1., 1.o.).

⁽³⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/48/EU irányelve (2013. október 22.) a büntetőeljárás során és az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról, valamint valamely harmadik félnek a szabadságelvönás ideje alatt harmadik felekkel és a konzuli hatóságokkal való kommunikációhoz való jogról (HL L 294., 2013.11.6., 1. o.).

⁽³⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/343 irányelve (2016. március 9.) a büntetőeljárás során az ártatlanság védelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről (HL L 65., 2016.3.11., 1. o.).

⁽³⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/800 irányelve (2016. május 11.) a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról (HL L 132., 2016.5.21., 1. o.).

⁽³⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1919 irányelve (2016. október 26.) a büntetőeljárások során a gyanúsítottak és a vádlottak, valamint az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban a keresett személyek költségmentességéről (HL L 297., 2016.11.4., 1. o.).

⁽³⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

Általános rendelkezések

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet egységes jogi keretet hoz létre az elektronikus kommunikációnak a polgári, kereskedelmi és büntetőügyekben az igazságügyi együttműködés területén folytatott eljárásokban az illetékes hatóságok közötti használatára, valamint az elektronikus kommunikációnak a polgári és kereskedelmi ügyekben folytatott bírósági eljárásokban a természetes vagy jogi személyek és az illetékes hatóságok közötti használatára vonatkozóan.

Emellett ez a rendelet szabályokat állapít meg a következők tekintetében:

- a) videokonferencia vagy más távközlési technológia használata az (EU) 2020/1783 rendelet szerinti bizonyításfelvételtől eltérő célokra;
- b) az elektronikus aláírások és elektronikus bélyegzők alkalmazása;
- c) az elektronikus iratok joghatása;
- d) a díjak elektronikus úton történő megfizetése.

(2) Ez a rendelet a polgári, kereskedelmi és büntetőügyekben az igazságügyi együttműködés területén folytatott eljárásokban, a 3. és a 4. cikkben előírtak szerinti elektronikus kommunikációra, valamint a polgári, kereskedelmi és büntetőügyekben videokonferencia vagy más távközlési technológia útján lefolytatott, az 5. és a 6. cikkben előírtak szerinti meghallgatásokra alkalmazandó.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „illetékes hatóság”: az I. és a II. mellékletben felsorolt jogi aktusokban meghatározott, kijelölt, vagy az említett jogi aktusokkal összhangban értesítési kötelezettség hatálya alá tartozó bíróság, ügyészség, központi hatóság és egyéb illetékes hatóságok, valamint a II. mellékletben felsorolt jogi aktusokkal összhangban az igazságügyi együttműködés területén folytatott eljárásokban részt vevő uniós szervek és ügynökségek; az 5. cikk alkalmazásában az „illetékes hatóság” fogalma minden olyan bíróságot vagy egyéb hatóságot is magában foglal, amely az uniós vagy a nemzeti jog alapján illetékességgel rendelkezik arra, hogy polgári és kereskedelmi ügyekben videokonferencia vagy más távközlési technológia útján folytasson le meghallgatásokat; a 6. cikk alkalmazásában az „illetékes hatóság” fogalma minden olyan bíróságot vagy egyéb hatóságot is magában foglal, amely részt vesz a II. mellékletben felsorolt jogi aktusokban meghatározott eljárásokban;
2. „elektronikus kommunikáció”: az interneten vagy más elektronikus hírközlő hálózaton keresztül történő digitális információcsere;
3. „decentralizált informatikai rendszer”: az egyes tagállamok, uniós szervek vagy ügynökségek felelőssége mellett és irányítása alatt működő informatikai rendszerekből és interoperábilis hozzáférési pontokból álló hálózat, amely lehetővé teszi a biztonságos és megbízható, határokon átnyúló információcserét;
4. „európai elektronikus hozzáférési pont”: egy, a természetes és jogi személyek, illetve képviselőik számára az Unió egész területén hozzáférhető, a decentralizált informatikai rendszer keretében egy interoperábilis hozzáférési ponttal összekapcsolt portál;
5. „díjak”: az illetékes hatóságok által az I. mellékletben felsorolt jogi aktusok szerinti eljárásokkal összefüggésben felszámított összegek;
6. „videokonferencia”: olyan audiovizuális átviteli technológia, amely lehetővé teszi a kétirányú és egyidejű kép- és hangkommunikációt, ezáltal lehetővé téve a vizuális, audio és szóbeli interakciót.

II. FEJEZET

Az illetékes hatóságok közötti kommunikáció

3. cikk

Az illetékes hatóságok közötti kommunikáció eszközei

(1) Az I. mellékletben felsorolt jogi aktusok alapján folytatott, különböző tagállamok illetékes hatóságai közötti kommunikációt, valamint a II. mellékletben felsorolt jogi aktusok alapján folytatott, különböző tagállamok illetékes hatóságai közötti, valamint valamely illetékes nemzeti hatóság és valamely uniós szerv vagy ügynökség közötti kommunikációt – beleértve az említett jogi aktusok által létrehozott formanyomtatványok cseréjét is – egy biztonságos, hatékony és megbízható decentralizált informatikai rendszeren keresztül kell folytatni.

(2) Az illetékes hatóságok a kommunikációt azonban alternatív eszközök segítségével is lefolytathatják, amennyiben az elektronikus kommunikáció az (1) bekezdéssel összhangban a következők miatt nem lehetséges:

- a) a decentralizált informatikai rendszer zavara;
- b) a továbbított anyag fizikai vagy technikai jellege; vagy
- c) vis maior.

Az első albekezdés alkalmazásában az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az alkalmazott alternatív kommunikációs eszközök a leggyorsabbak és a legmegfelelőbbek legyenek, továbbá hogy garantálják a biztonságos és megbízható információcserét.

(3) A (2) bekezdésben említett kivételek mellett, abban az esetben, ha a decentralizált informatikai rendszer használata egy adott helyzetben nem megfelelő, bármely egyéb kommunikációs eszköz használható. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az e bekezdés szerinti információcsere biztonságos és megbízható módon történjen.

(4) A (3) bekezdés nem alkalmazandó az I. és a II. mellékletben felsorolt jogi aktusokban előírt formanyomtatványok cseréjére.

Azokban az esetekben, amikor különböző tagállamok illetékes hatóságai a II. mellékletben felsorolt jogi aktusok szerinti, igazságügyi együttműködés területén folytatott eljárások végrehajtásában való segítségnyújtás céljából egy tagállamban ugyanazon a helyszínen tartózkodnak, más megfelelő módon is kicserélhetik egymással a formanyomtatványokat, amennyiben ezt az ügy sürgőssége szükségessé teszi. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a formanyomtatványok ezen albekezdésben említett cseréje biztonságos és megbízható módon történjen.

(5) Ez a cikk – a kommunikációs eszközökre vonatkozó követelmények kivételével – nem érinti az iratok elfogadhatóságára vonatkozó uniós és nemzeti jog alkalmazandó eljárási rendelkezéseit.

(6) Mindegyik tagállam dönthet úgy, hogy az I. vagy a II. mellékletben felsorolt jogi aktusok hatálya alá tartozó esetekben a decentralizált informatikai rendszert használja a nemzeti hatóságai közötti kommunikációra.

(7) Az uniós szervek, illetve ügynökségek dönthetnek úgy, hogy a II. mellékletben felsorolt jogi aktusok hatálya alá tartozó esetekben a decentralizált informatikai rendszert használják a szerveken, illetve az ügynökségen belüli kommunikációra.

III. FEJEZET

A természetes vagy jogi személyek és az illetékes hatóságok közötti kommunikáció polgári és kereskedelmi ügyekben

4. cikk

Európai elektronikus hozzáférési pont

- (1) Az európai igazságügyi portálon létre kell hozni egy európai elektronikus hozzáférési pontot.
- (2) Az európai elektronikus hozzáférési pont az alábbi esetekben vehető igénybe a természetes vagy jogi személyek, illetve képviselőik és az illetékes hatóságok közötti elektronikus kommunikációra:
- a) az 1896/2006/EK, a 861/2007/EK és a 655/2014/EU rendelet szerinti eljárások;
  - b) a 805/2004/EK rendelet szerinti eljárások;
  - c) a 650/2012/EU, az 1215/2012/EU ⁽³⁹⁾ és a 606/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint a 4/2009/EK, az (EU) 2016/1103 ⁽⁴⁰⁾, az (EU) 2016/1104 ⁽⁴¹⁾ és az (EU) 2019/1111 tanácsi rendelet szerinti, elismerés, végrehajthatóvá nyilvánítás vagy elismerés megtagadása iránti eljárások;
  - d) a következők kibocsátására, helyesbítésére és visszavonására vonatkozó eljárások:
    - i. a 4/2009/EK rendelet szerinti kivonatok,
    - ii. a 650/2012/EU rendelet szerinti európai öröklési bizonyítvány és tanúsítványok,
    - iii. az 1215/2012/EU rendelet szerinti tanúsítványok,
    - iv. a 606/2013/EU rendelet szerinti tanúsítványok,
    - v. az (EU) 2016/1103 rendelet szerinti tanúsítványok,
    - vi. az (EU) 2016/1104 rendelet szerinti tanúsítványok,
    - vii. az (EU) 2019/1111 rendelet szerinti tanúsítványok;
  - e) külföldi hitelező követelésének előterjesztése fizetéseképtelenségi eljárásban az (EU) 2015/848 rendelet 53. cikke alapján;
  - f) természetes vagy jogi személyek, illetve képviselőjük központi hatóságokkal való kommunikációja a 4/2009/EK rendelet és az (EU) 2019/1111 rendelet alapján, vagy az illetékes hatóságokkal való kommunikációja a 2003/8/EK irányelv IV. fejezete alapján.
- (3) A Bizottság feladata az európai elektronikus hozzáférési pont műszaki üzemeltetése, fejlesztése, akadálymentesítése, karbantartása, biztonságának biztosítása és a felhasználók műszaki támogatása. A Bizottság ingyenes műszaki támogatást nyújt a felhasználóknak.
- (4) Az európai elektronikus hozzáférési pontnak információkat kell tartalmaznia a természetes és jogi személyek számára az őket – többek között a határokon átnyúló eljárásokban is – megillető, költségmentességhez való jogokra vonatkozóan. Lehetővé kell tennie továbbá képviselőik számára, hogy a nevükben eljárhassanak. Az európai elektronikus hozzáférési pontnak lehetővé kell tennie a természetes és jogi személyek, illetve képviselőik számára, hogy a (2) bekezdésben említett esetekben kereseteket nyújtsanak be, kérelmeket terjesszenek elő, eljárási szempontból releváns információkat küldjenek és fogadjanak, valamint kommunikáljanak az illetékes hatóságokkal, illetve hogy részükre bírósági és bíróságon kívüli iratokat kézbesítsenek.

⁽³⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.).

⁽⁴⁰⁾ A Tanács (EU) 2016/1103 rendelete (2016. június 24.) a házassági vagyoni jogi rendszerekkel kapcsolatos ügyekben a joghatóság, az alkalmazandó jog, valamint a határozatok elismerése és végrehajtása területén létrehozandó megerősített együttműködés végrehajtásáról (HL L 183., 2016.7.8., 1. o.).

⁽⁴¹⁾ A Tanács (EU) 2016/1104 rendelete (2016. június 24.) a bejegyzett élettársi kapcsolatok vagyoni jogi hatásaival kapcsolatos ügyekben a joghatóság, az alkalmazandó jog, valamint a határozatok elismerése és végrehajtása területén létrehozandó megerősített együttműködés végrehajtásáról (HL L 183., 2016.7.8., 30. o.).

Az európai elektronikus hozzáférési ponton keresztül folytatott kommunikációnak meg kell felelnie az uniós jogban és az érintett tagállam nemzeti jogában előírt követelményeknek, különösen a forma, a nyelv és a képviselő tekintetében.

(5) Az illetékes hatóságok a (2) bekezdésben említett esetekben kötelesek elfogadni az európai elektronikus hozzáférési ponton keresztüli kommunikációt.

(6) Feltéve, hogy az adott természetes vagy jogi személy, vagy ezek képviselője előzetesen kifejezetten hozzájárult az európai elektronikus hozzáférési pont kommunikációs eszközként vagy kézbesítési módszerként való használatához, az illetékes hatóságoknak a (2) bekezdésben említett esetekben az említett hozzáférési pontot használva kell kommunikálniuk az említett természetes vagy jogi személlyel, vagy annak képviselőjével, és iratokat az említett hozzáférési ponton keresztül kézbesíthetnek számukra. Minden egyes hozzájárulásnak konkrétan arra az eljárásra kell vonatkoznia, amelynek keretében a megadására sor kerül, és a hozzájárulást a kommunikáció és az iratkézbesítés vonatkozásában külön-külön kell megadni. Amennyiben egy természetes vagy jogi személy saját kezdeményezésére kívánja igénybe venni az európai elektronikus hozzáférési pontot az eljárások során folytatott kommunikációhoz, már az első kommunikáció alkalmával lehetőséget kell kapnia arra, hogy megadja hozzájárulását.

(7) Az európai elektronikus hozzáférési pontnak biztosítania kell a felhasználók azonosítását.

IV. FEJEZET

Meghallgatás videokonferencia vagy más távközlési technológia útján

5. cikk

Részvétel a polgári és kereskedelmi ügyekben videokonferencia vagy más távközlési technológia útján lefolytatott meghallgatáson

(1) A 861/2007/EK, a 655/2014/EU és az (EU) 2020/1783 rendelet szerinti eljárásokban a videokonferencia vagy más távközlési technológiák használatát szabályozó külön rendelkezések sérelme nélkül, és valamely fél vagy képviselője kérésére, vagy – ha a nemzeti jog ekként rendelkezik – saját kezdeményezésére, az olyan polgári és kereskedelmi ügyekben folytatott eljárásokban, ahol a felek egyike vagy képviselője egy másik tagállamban tartózkodik, az illetékes hatóságnak a következők alapján kell döntenie a feleknek és képviselőiknek a meghallgatásokon videokonferencia vagy más távközlési technológia útján történő részvételéről:

- a) az ilyen technológia rendelkezésre állása;
- b) az eljárásban részt vevő felek véleménye az ilyen technológia használatáról; valamint
- c) az ilyen technológia használatának megfelelősége az ügy sajátos körülményei között.

(2) A meghallgatást lefolytató illetékes hatóságnak biztosítania kell, hogy a felek és képviselőik – ideértve a fogyatékosággal élő személyeket is – a meghallgatás céljából hozzáférjenek a videokonferenciához.

(3) Amennyiben az eljárás helye szerinti tagállam nemzeti joga előírja a meghallgatások rögzítését, ugyanezeket a szabályokat kell alkalmazni a videokonferencia vagy más távközlési technológia útján lefolytatott meghallgatásokra is. Az eljárás helye szerinti tagállam a nemzeti joggal összhangban megteszi a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy az említett rögzítés és a felvételek tárolása biztonságos módon történjen, valamint hogy a felvételek ne kerüljenek nyilvánosságra.

(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés sérelme nélkül, a meghallgatások videokonferencia vagy más távközlési technológia útján történő lefolytatására vonatkozó eljárásra a videokonferenciát lefolytató tagállam joga az irányadó.

6. cikk

Meghallgatás videokonferencia vagy más távközlési technológia útján büntetőügyekben

- (1) Ez a cikk a következő jogi aktusok szerinti eljárásokra alkalmazandó:
- a) a 2002/584/IB tanácsi kerethatározat ⁽⁴²⁾ és különösen annak 18. cikke (1) bekezdésének a) pontja;
  - b) a 2008/909/IB kerethatározat és különösen annak 6. cikke (3) bekezdése;
  - c) a 2008/947/IB kerethatározat és különösen annak 17. cikke (4) bekezdése;
  - d) a 2009/829/IB kerethatározat és különösen annak 19. cikke (4) bekezdése;
  - e) a 2011/99/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴³⁾ és különösen annak 6. cikke (4) bekezdése;
  - f) az (EU) 2018/1805 rendelet és különösen annak 33. cikke (1) bekezdése.

(2) Amennyiben valamely tagállam illetékes hatósága kéri (a továbbiakban: a megkereső illetékes hatóság) az e cikk (1) bekezdésében felsorolt jogi aktusok szerinti eljárások során egy olyan gyanúsított, vádlott vagy elítélt, vagy az (EU) 2018/1805 rendelet 2. cikkének 10. pontjában meghatározottak szerinti – gyanúsítottól, vádlottól vagy elítélttől eltérő – érintett személy meghallgatását, aki másik tagállamban tartózkodik, e másik tagállam illetékes hatóságának (a továbbiakban: a megkeresett illetékes hatóság) lehetővé kell tennie az ilyen személyeknek a meghallgatáson videokonferencia vagy más távközlési technológia útján való részvételét, amennyiben:

- a) az ügy sajátos körülményei indokolják az említett technológia használatát; valamint
- b) a gyanúsított, a vádlott, az elítélt vagy az érintett személy hozzájárult ahhoz, hogy az adott meghallgatás lefolytatásához videokonferenciát vagy más távközlési technológiát használjanak az e bekezdés második, harmadik és negyedik albekezdésében említett követelményekkel összhangban.

A videokonferencia vagy más távközlési technológia használatához való hozzájárulás megadása előtt a gyanúsított vagy a vádlott számára lehetővé kell tenni, hogy a 2013/48/EU irányelvvel összhangban ügyvéd tanácsát kérje. Az illetékes hatóságoknak a meghallgatandó személyt a hozzájárulás megadását megelőzően tájékoztatniuk kell a videokonferencia vagy más távközlési technológia útján történő meghallgatás lefolytatására vonatkozó eljárásról, valamint az eljárási jogairól, ideértve a tolmácsoláshoz való jogot és az ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogot.

A hozzájárulás megadásának önkéntesnek és egyértelműnek kell lennie, és a hozzájárulást a megkereső illetékes hatóságnak az adott meghallgatás megkezdése előtt ellenőriznie kell. A hozzájárulás ellenőrzését a megkereső tagállam nemzeti jogával összhangban rögzíteni kell a meghallgatás jegyzőkönyvében.

A tisztességes eljárás elvének és a nemzeti eljárásjog szerinti jogorvoslathoz való jognak a sérelme nélkül, az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy nem kéri az e bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett személyek hozzájárulását, amennyiben a meghallgatáson való személyes részvétel ténylegesnek és meglévőnek vagy előreláthatónak bizonyuló komoly közbiztonsági vagy közegészségügyi veszélyt jelent.

(3) A megkeresett illetékes hatóságnak biztosítania kell, hogy a (2) bekezdésben említett személyek – beleértve a fogyatékossgal élő személyeket is – hozzáféréssel rendelkezzenek a videokonferencia vagy más távközlési technológia használatához szükséges infrastruktúrához.

(4) Ez a cikk nem érinti a videokonferencia vagy más távközlési technológia büntetőügyekben történő alkalmazását előíró egyéb uniós jogi aktusokat.

(5) Biztosítani kell a gyanúsított, a vádlott, az elítélt vagy az érintett személy és ügyvédje közötti, videokonferencia vagy más távközlési technológia útján történő meghallgatás előtti és alatti kommunikáció titkosságát, összhangban az alkalmazandó nemzeti joggal.

⁽⁴²⁾ A Tanács 2002/584/IB kerethatározata (2002. június 13.) az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról (HL L 190., 2002.7.18., 1. o.).

⁽⁴³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/99/EU irányelve (2011. december 13.) az európai védelmi határozatról (HL L 338., 2011.12.21., 2. o.).

(6) Gyermek videokonferencia vagy más távközlési technológia használatával történő meghallgatása előtt haladéktalanul tájékoztatni kell az (EU) 2016/800 irányelv 3. cikkének 2. pontjában meghatározottak szerinti, szülői felelősség gyakorlóit vagy az említett irányelv 5. cikkének (2) bekezdésében említett másik megfelelő, nagykorú személyt. Annak eldöntésekor, hogy a gyermeket videokonferencia vagy más távközlési technológia útján hallgassák-e meg, az illetékes hatóságnak a gyermek mindenek felett álló érdekét kell figyelembe vennie.

(7) Amennyiben egy tagállam nemzeti joga belső ügyekben előírja a meghallgatások rögzítését, ugyanezek a szabályok alkalmazandók a határokon átnyúló ügyekben a videokonferencia vagy más távközlési technológia használatával lefolytatott meghallgatásokra is. A megkereső tagállam a nemzeti joggal összhangban megteszi a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy az említett rögzítés és a felvételek tárolása biztonságos módon történjen, valamint hogy a felvételek ne kerüljenek nyilvánosságra.

(8) Az e cikkben előírt követelmények vagy garanciák megsértése esetén a gyanúsított, a vádlott, az elítélt vagy az érintett személy számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy – a nemzeti joggal összhangban és a Chartát teljes mértékben tiszteletben tartva – hatékony jogorvoslatot kérjen.

(9) Az (1)–(8) bekezdés sérelme nélkül, a meghallgatások videokonferencia vagy más távközlési technológia útján történő lefolytatására vonatkozó eljárásra a megkereső tagállam joga irányadó. A megkereső és a megkeresett illetékes hatóságnak meg kell állapodnia a meghallgatás gyakorlati szabályairól.

V. FEJEZET

Bizalmi szolgáltatások, az elektronikus iratok joghatása és a díjak elektronikus megfizetése

7. cikk

Elektronikus aláírások és elektronikus bélyegzők

(1) Az e rendelet alapján történő elektronikus kommunikációra a bizalmi szolgáltatások igénybevételére vonatkozó, a 910/2014/EU rendeletben meghatározott általános jogi keret alkalmazandó.

(2) Amennyiben valamely, e rendelet 3. cikkében említett elektronikus kommunikáció részeként továbbított irathoz az e rendelet I. és II. mellékletében felsorolt jogi aktusokkal összhangban bélyegző vagy aláírás szükséges, az iratot a 910/2014/EU rendeletben meghatározottak szerinti minősített elektronikus bélyegzővel vagy minősített elektronikus aláírással kell ellátni.

(3) Amennyiben valamely, az e rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében említett esetben az elektronikus kommunikáció részeként továbbított irathoz az azt továbbító személy aláírása szükséges, az említett személynek e követelményt a következők útján kell teljesítenie:

- a) a 910/2014/EU rendelet 8. cikke (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott magas biztonsági szintű elektronikus azonosítás; vagy
- b) a 910/2014/EU rendelet 3. cikkének 12. pontjában meghatározottak szerinti minősített elektronikus aláírás.

8. cikk

Az elektronikus iratok joghatása

Az elektronikus kommunikáció részeként továbbított iratok joghatása nem tagadható meg, és azok nem tekinthetők elfogadhatatlannak az I. és a II. mellékletben felsorolt jogi aktusok szerinti, határokon átnyúló bírósági eljárások összefüggésében kizárólag azon az alapon, hogy elektronikus formátumúak.

9. cikk

A díjak elektronikus megfizetése

(1) A tagállamok biztosítják a díjak elektronikus megfizetésének lehetőségét, többek között az illetékes hatóság helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamokból is.

(2) A díjak elektronikus megfizetésére szolgáló technikai eszközöknek meg kell felelniük az akadálymentességre vonatkozó alkalmazandó szabályoknak. Amennyiben a rendelkezésre álló elektronikus díjfizetési módok lehetővé teszik, az európai elektronikus hozzáférési ponton keresztül elérhetővé kell tenni azokat.

VI. FEJEZET

Eljárási rendelkezések és értékelés

10. cikk

Végrehajtási jogi aktusok Bizottság általi elfogadása

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében említett decentralizált informatikai rendszerre és az e rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében említett európai elektronikus hozzáférési pontra vonatkozóan, amelyekben meghatározza a következőket:

- a) a decentralizált informatikai rendszer céljából az elektronikus eszközök útján történő kommunikáció módjaira vonatkozó műszaki előírások;
- b) a kommunikációs protokollokra vonatkozó műszaki előírások;
- c) a decentralizált informatikai rendszeren belüli információkezelésre és -közlésre vonatkozó információbiztonsági minimumelőírásokat és a magas szintű kiberbiztonságot biztosító információbiztonsági célkitűzések és releváns műszaki intézkedések;
- d) a decentralizált informatikai rendszer által biztosított szolgáltatások elérhetőségével kapcsolatos minimumcélok és az esetleges kapcsolódó műszaki követelmények;
- e) az (EU) 2022/850 rendelet 3. cikkének 9. pontjában meghatározott digitális eljárási szabványok;
- f) végrehajtási ütemterv, amely többek között meghatározza az e rendelet 12. cikkében említett referenciaalkalmazási szoftver rendelkezésre állásának, annak az illetékes hatóságok általi telepítésének, valamint – adott esetben – a nemzeti informatikai rendszereknek az e bekezdés a)–e) pontjában említett követelményeknek való megfelelés biztosításához szükséges kiigazítása befejezésének az időpontjait; valamint
- g) az európai elektronikus hozzáférési pontra vonatkozó műszaki előírások, beleértve a felhasználónak a 910/2014/EU rendelet 8. cikke (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott magas biztonsági szintű elektronikus azonosítására használt eszközöket, valamint az információk és az iratok megőrzési időtartamát.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokat a 15. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokat az alábbi időpontokig kell elfogadni:

- a) az I. melléklet 3. és 4. pontjában felsorolt jogi aktusok, valamint a II. melléklet 1., 10. és 11. pontjában felsorolt jogi aktusok esetében 2026. január 17.;
- b) az I. melléklet 1., 8., 9. és 10. pontjában felsorolt jogi aktusok, valamint a II. melléklet 5. és 9. pontjában felsorolt jogi aktusok esetében 2027. január 17.;
- c) az I. melléklet 6., 11. és 12. pontjában felsorolt jogi aktusok, valamint a II. melléklet 2., 3., 4. és 8. pontjában felsorolt jogi aktusok esetében 2028. január 17.;
- d) az I. melléklet 2., 5., 7. és 13. pontjában felsorolt jogi aktusok, valamint a II. melléklet 6. és 7. pontjában felsorolt jogi aktusok esetében 2029. január 17.

11. cikk

Képzés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az érintett igazságügyi szakemberek és az illetékes hatóságok számára felkínálják a decentralizált informatikai rendszer hatékony használatához, valamint a videokonferencia vagy más távközlési technológia megfelelő alkalmazásához szükséges képzést. Az igazságszolgáltatás függetlenségének és az igazságszolgáltatás szervezeti felépítésében Uniószerter fennálló különbségeknek a sérelme nélkül, valamint a jogi szakma függetlenségének kellő tiszteletben tartása mellett a tagállamok ösztönzik a bírák, ügyészek és más igazságügyi szakemberek ilyen képzését.

(2) A Bizottság biztosítja, hogy az igazságügyi szakembereknek a decentralizált informatikai rendszer hatékony használatára vonatkozó képzése a vonatkozó uniós pénzügyi programok által támogatott képzési prioritások között szerepeljen.

(3) A tagállamok a költségek csökkentése és a hatékonyság növelése érdekében ösztönzik a hatóságokat a videokonferenciával kapcsolatos bevált gyakorlatok megosztására.

(4) A Bizottság tájékoztatja a tagállamokat a vonatkozó uniós pénzügyi programok keretében az (1) és a (3) bekezdésben említett tevékenységek támogatását szolgáló vissza nem térítendő támogatás igénylésének lehetőségéről.

12. cikk

A referenciaalkalmazási szoftver

(1) A Bizottság feladata annak a referenciaalkalmazási szoftvernek a létrehozása, akadálymentesítése, fejlesztése és karbantartása, amelyet a tagállamok saját döntésük alapján egy nemzeti informatikai rendszer helyett háttérrendszerként alkalmazhatnak. A referenciaalkalmazási szoftver létrehozását, fejlesztését és karbantartását az Unió általános költségvetéséből kell finanszírozni.

(2) A referenciaalkalmazási szoftvert a Bizottság ingyenesen bocsátja rendelkezésre, tartja karban és támogatja.

(3) A referenciaalkalmazási szoftvernek közös interfészt kell biztosítania a többi nemzeti informatikai rendszerrel való kommunikációhoz.

13. cikk

A decentralizált informatikai rendszer, az európai elektronikus hozzáférési pont és a nemzeti informatikai rendszerek költségei

(1) Minden tagállam vagy az (EU) 2022/850 rendelet 3. cikkének 4. pontjában meghatározottak szerinti, engedélyezett e-CODEX hozzáférési pontot működtető szervezet maga viseli a decentralizált informatikai rendszer azon hozzáférési pontjainak telepítésével, üzemeltetésével és karbantartásával kapcsolatos költségeket, amelyek a felelősségi körébe tartoznak.

(2) Minden tagállam vagy az (EU) 2022/850 rendelet 3. cikkének 4. pontjában meghatározottak szerinti, engedélyezett e-CODEX hozzáférési pontot működtető szervezet maga viseli az érintett nemzeti, vagy adott esetben egyéb informatikai rendszereinek létrehozásával és abból a célból történő kiigazításával kapcsolatos költségeket, hogy azokat a hozzáférési pontokkal interoperábilissá tegye, valamint viseli e rendszerek igazgatásának, üzemeltetésének és karbantartásának költségeit.

(3) A Bizottság tájékoztatja a tagállamokat a vonatkozó uniós pénzügyi programok keretében az (1) és (2) bekezdésben említett tevékenységek támogatását szolgáló vissza nem térítendő támogatás igénylésének lehetőségéről.

(4) Az uniós szervek és ügynökségek viselik a felelősségi körükbe tartozó decentralizált informatikai rendszer elemei telepítésének, üzemeltetésének és karbantartásának költségeit.

(5) Az uniós szervek és ügynökségek viselik az ügyviteli rendszereik létrehozásával és abból a célból történő kiigazításával kapcsolatos költségeket, hogy azokat a hozzáférési pontokkal interoperábilissá tegyék, valamint viselik e rendszerek igazgatásának, üzemeltetésének és karbantartásának a költségeit.

(6) Az európai elektronikus hozzáférési ponttal kapcsolatos valamennyi költséget a Bizottság viseli.

14. cikk

A továbbított információk védelme

(1) Az illetékes hatóság a decentralizált informatikai rendszeren keresztül küldött vagy kapott személyes adatok kezelése tekintetében az (EU) 2016/679 és az (EU) 2018/1725 rendelet, illetve az (EU) 2016/680 irányelv értelmében vett adatkezelőnek minősül.

(2) A személyes adatoknak az európai elektronikus hozzáférési pont általi kezelése tekintetében a Bizottság az (EU) 2018/1725 rendelet értelmében vett adatkezelőnek minősül.

(3) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a határokon átnyúló bírósági eljárásokkal összefüggésben egy másik illetékes hatósághoz továbbított, és annak a tagállamnak a joga szerint, ahonnan az információt megküldik, bizalmasnak minősülő információk az uniós jogban, valamint azon tagállam nemzeti jogában meghatározott titoktartási szabályok hatálya alá tartozzanak, ahová az információt megküldik.

15. cikk

A bizottsági eljárás

- (1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

16. cikk

Nyomon követés és értékelés

- (1) A Bizottság a 10. cikk (3) bekezdésének d) pontjában említett végrehajtási jogi aktusok hatálybalépésének napjától számított négy évvel, majd azt követően ötévente elvégzi e rendelet értékelését, és a tagállamok által a Bizottságnak szolgáltatott információk, valamint a Bizottság által összegyűjtött információk alapján jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Bizottság abba belefoglalja a határokon átnyúló polgári és büntetőeljárások összefüggésében az elektronikus kommunikáció fegyverek egyenlőségére gyakorolt hatásának értékelését is. A Bizottság megvizsgálja különösen az 5. cikk alkalmazását. A Bizottság ezen vizsgálat alapján adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be, amelyben kötelezi a tagállamokat a videokonferencia vagy más távközlési technológiák rendelkezésre bocsátására, meghatározva a releváns technológiát és az interoperabilitási szabványokat, valamint igazságügyi együttműködést hozva létre annak érdekében, hogy az eljárásban részt vevő felek számára biztosított legyen a hozzáférés a videokonferencia vagy más távközlési technológia alkalmazásához szükséges infrastruktúrához azon tagállam illetékes hatóságainak helyiségeiben, ahol a fél tartózkodik.
- (2) A tagállamok – kivéve, ha más uniós jogi aktusok értelmében ezzel egyenértékű értesítési eljárás alkalmazandó – évente a Bizottság rendelkezésére bocsátják az e rendelet működésének és alkalmazásának értékelése szempontjából releváns következő információkat:
  - a) a 10. cikk (3) bekezdésében említett minden egyes végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének napjától számított három évvel az érintett nemzeti informatikai rendszerek létrehozásával és abból a célból történő kiigazításával kapcsolatos költségek, hogy azokat a hozzáférési pontokkal interoperábilissá tegyék;
  - b) a 10. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett minden egyes végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének napjától számított három évvel az I. melléklet 3., 4. és 9. pontjában felsorolt jogi aktusok szerinti elsőfokú bírósági eljárások időtartama, a kérelem illetékes hatóság általi kézhezvételétől a határozathozatal napjáig, amennyiben ez az információ rendelkezésre áll;
  - c) a 10. cikk (3) bekezdésében említett minden egyes végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének napjától számított három évvel a II. melléklet 1–7. és 9–11. pontjában felsorolt jogi aktusok értelmében az ítélet vagy bírósági határozat elismeréséről és végrehajtásáról szóló határozatra, vagy – ha ez nem alkalmazandó – az ilyen ítélet vagy bírósági határozat végrehajtásának eredményeire vonatkozó információk továbbításához szükséges időtartam, a megfelelő jogi aktus szerint csoportosítva, amennyiben ez az információ rendelkezésre áll;
  - d) a 10. cikk (3) bekezdésében említett minden egyes végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének napjától számított három évvel a decentralizált informatikai rendszeren keresztül a 3. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban továbbított megkeresések száma, amennyiben ez az információ rendelkezésre áll.
- (3) Egy minta létrehozása céljából minden tagállam kijelöl egy vagy több illetékes hatóságot, hogy begyűjtse az említett hatóságok által lefolytatott olyan meghallgatások számára vonatkozó adatokat, amelyek esetében az 5. és a 6. cikkel összhangban videokonferenciát vagy más távközlési technológiát használtak. Ezeket az adatokat 2026. május 2-től kell a Bizottság rendelkezésére bocsátani.
- (4) A referenciaalkalmazási szoftvernek és – ha annak elvégzésére alkalmas – a nemzeti háttérrendszernek programszerűen gyűjtenie kell a (2) bekezdés b), c) és d) pontjában említett adatokat, és évente továbbítania kell azokat a Bizottságnak.
- (5) A tagállamok mindent megtesznek a (2) bekezdés b), c) és d) pontjában említett adatok gyűjtése érdekében.

17. cikk

A Bizottságnak megküldendő információk

(1) A tagállamok 2024. július 17-ig közlik a Bizottsággal a következő információkat annak érdekében, hogy azok elérhetővé váljanak az európai igazságügyi portálon:

- a) adott esetben a nemzeti informatikai portálok adatai;
- b) az 5. és a 6. cikkkel összhangban a videokonferenciára alkalmazandó nemzeti jogszabályok és eljárások leírása;
- c) a fizetendő díjakra vonatkozó információk;
- d) a határokon átnyúló ügyekben fizetendő díjakhoz rendelkezésre álló elektronikus fizetési módok részletei;
- e) az I. és II. mellékletben felsorolt jogi aktusok értelmében hatáskörrel rendelkező hatóságok, amennyiben azokat még nem jelentették be a Bizottságnak az említett jogi aktusoknak megfelelően.

A tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot az első albekezdésben említett információkkal kapcsolatos minden változásról.

(2) A tagállamok értesítik a Bizottságot, ha az e rendeletben előírtnál korábban is módjukban áll alkalmazni az 5. vagy a 6. cikket, vagy üzembe helyezni a decentralizált informatikai rendszert. A Bizottság az ilyen információt elektronikus úton, különösen az európai igazságügyi portálon keresztül elérhetővé teszi.

VII. FEJEZET

A polgári és kereskedelmi ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területére vonatkozó jogi aktusok módosításai

18. cikk

A 805/2004/EK rendelet módosítása

A 805/2004/EK rendelet 13. cikkének (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„e) az (EU) 2020/1784 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 19. és 19a. cikkében előírt elektronikus kézbesítés.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/1784 rendelete (2020. november 25.) a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről (iratkezelés) (HL L 405., 2020.12.2., 40. o.)”

19. cikk

Az 1896/2006/EK rendelet módosításai

Az 1896/2006/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 7. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A kérelmet az (EU) 2023/2844 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*)4. cikkében előírt elektronikus kommunikációs eszközzel, papíron vagy bármely más, a származási tagállam által elfogadott és a származási bíróság rendelkezésére álló kommunikációs eszközön keresztül – beleértve az elektronikus formát is – kell benyújtani.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2844 rendelete (2023. december 13.) a határokon átnyúló polgári, kereskedelmi és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés digitalizációjáról, valamint az igazságügyi együttműködés területén egyes jogi aktusok módosításáról (HL L, 2023/2844, 2023.12.27., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>).”

2. A 7. cikk (6) bekezdése első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A jogosultnak vagy adott esetben a jogosult képviselőjének alá kell írnia a kérelmet. Amennyiben a kérelmet elektronikus formában nyújtják be e cikk (5) bekezdésével összhangban, a kérelem aláírására vonatkozó követelményt az (EU) 2023/2844 rendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban kell teljesíteni. Az elektronikus aláírást – további követelmények támasztása nélkül – el kell ismerni a származási tagállamban.”

3. A 13. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az európai fizetési meghagyás az (EU) 2020/1784 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 19. és 19a. cikkében előírt elektronikus kézbesítéssel is kézbesíthető a kötelezett részére.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/1784 rendelete (2020. november 25.) a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről (iratkezelés) (HL L 405., 2020.12.2., 40. o.)”

4. A 16. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az ellentmondást az (EU) 2023/2844 rendelet 4. cikkében előírt elektronikus kommunikációs eszközzel, papíron vagy bármely más, a származási tagállam által elfogadott és a származási bíróság rendelkezésére álló kommunikációs eszközön keresztül – beleértve az elektronikus formát is – kell benyújtani.”

- b) az (5) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az ellentmondást a kötelezettnek vagy adott esetben a kötelezett képviselőjének alá kell írnia. Amennyiben az ellentmondást elektronikus formában nyújtják be e cikk (4) bekezdésével összhangban, az ellentmondás aláírására vonatkozó követelményt az (EU) 2023/2844 rendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban kell teljesíteni. Az elektronikus aláírást – további követelmények támasztása nélkül – el kell ismerni a származási tagállamban.”

20. cikk

A 861/2007/EK rendelet módosításai

A 861/2007/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A felperes a kis értékű követelések európai eljárását az e rendelet I. mellékletében meghatározott egységesített »A« keresetlevél kitöltésével, és annak a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz való közvetlen – postai úton, az (EU) 2023/2844 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 4. cikkében előírt elektronikus kommunikációs eszközzel vagy bármilyen egyéb, az eljárás megindításának helye szerinti tagállam által elfogadott kommunikációs eszközzel, például faxon vagy e-mailben történő – benyújtásával indítja meg. A keresetlevélnek tartalmaznia kell a követelést alátámasztó bizonyítékok leírását, és ahhoz csatolni kell – amennyiben szükséges – az azt alátámasztó egyéb iratokat.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2844 rendelete (2023. december 13.) a határokon átnyúló polgári, kereskedelmi és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés digitalizációjáról, valamint az igazságügyi együttműködés területén egyes jogi aktusok módosításáról (HL L, 2023/2844, 2023.12.27., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>).”

2. A 13. cikk (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) postai úton;”

3. A 13. cikk (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) az (EU) 2020/1784 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 19. és 19a. cikkében előírt elektronikus kézbesítéssel; vagy

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/1784 rendelete (2020. november 25.) a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről (iratkézbesítés) (HL L 405., 2020.12.2., 40. o.)”

4. A 13. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„c) az (EU) 2023/2844 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott európai elektronikus hozzáférési ponton keresztül, feltéve hogy a címzett előzetesen kifejezetten hozzájárult ahhoz, hogy az érintett kis értékű követelések európai eljárása keretében ezt az iratkézbesítési eszközt használják.”

5. A 13. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A bíróság és a felek, illetve az eljárásban részt vevő egyéb személyek közötti, az (1) bekezdésben nem említett valamennyi kommunikációt a következők valamelyikén kell lefolytatni:

a) elektronikus úton, átvételi elismervénnyel igazolva a kézbesítést, amennyiben ehhez a technikai eszközök rendelkezésre állnak, és ez az érintett kis értékű követelések európai eljárása lefolytatásának helye szerinti tagállam eljárási szabályai alapján megengedett, feltéve hogy az érintett fél vagy személy előzetesen elfogadta ezt a kommunikációs eszközt vagy – az említett fél vagy személy állandó lakóhelye, székhelye vagy szokásos tartózkodási helye szerinti tagállam eljárási szabályai szerint – köteles elfogadni e kommunikációs eszközt; vagy

b) az (EU) 2023/2844 rendelet 4. cikkében előírt elektronikus kommunikációs eszközzel.”

6. A 15a. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a felek elektronikus úton, olyan távfizetési eszközök igénybevételével fizethessék meg az eljárási illetékeket, amelyek a felek számára lehetővé teszik, hogy a bíróság helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamból is kezdeményezhessék a fizetést, az (EU) 2023/2844 rendelet 9. cikkével összhangban.”

21. cikk

A 606/2013/EU rendelet módosításai

A 606/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 8. cikk (2) bekezdése első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a veszélyeztető személy lakóhelye az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban van, az értesítést e tagállam jogának megfelelően kell megtenni. Amennyiben a veszélyeztető személy lakóhelye az eredeti eljárás helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban van, az értesítést tértivevényes ajánlott levél útján vagy azzal egyenértékű módon, vagy az (EU) 2020/1784 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 19. és 19a. cikkében előírt elektronikus kézbesítéssel kell megtenni. Amennyiben a veszélyeztető személy lakóhelye valamely harmadik országban van, az értesítést tértivevényes ajánlott levél útján vagy azzal egyenértékű módon kell megtenni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/1784 rendelete (2020. november 25.) a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről (iratkézbesítés) (HL L 405., 2020.12.2., 40. o.)”

2. A 11. cikk (4) bekezdése első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a veszélyeztető személy lakóhelye a megkeresett tagállamban van, az értesítést e tagállam jogával összhangban kell megtenni. Amennyiben a veszélyeztető személy lakóhelye a megkeresett tagállamtól eltérő tagállamban van, az értesítést tértivevényes ajánlott levél útján vagy azzal egyenértékű módon, vagy az (EU) 2020/1784 rendelet 19. és 19a. cikkében előírt elektronikus kézbesítéssel kell megtenni. Amennyiben a veszélyeztető személy lakóhelye valamely harmadik országban van, az értesítést tértivevényes ajánlott levél útján vagy azzal egyenértékű módon kell megtenni.”

22. cikk

A 655/2014/EU rendelet módosításai

A 655/2014/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 8. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A kérelmet és az igazoló iratokat bármely olyan kommunikációs eszközzel – akár elektronikus úton is – elő lehet terjeszteni, amely a kérelem előterjesztésének helye szerinti tagállam eljárásjogi szabályai szerint elfogadott, vagy az (EU) 2023/2844 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 4. cikkében előírt elektronikus kommunikációs eszközzel.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2844 rendelete (2023. december 13.) a határokon átnyúló polgári, kereskedelmi és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés digitalizációjáról, valamint az igazságügyi együttműködés területén egyes jogi aktusok módosításáról (HL L, 2023/2844, 2023.12.27., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>).”

2. A 17. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A kérelemre vonatkozó határozatról – az eredeti eljárás helye szerinti tagállam jogában az egyenértékű tagállami végzésekre vonatkozóan előírt eljárás keretében vagy az (EU) 2023/2844 rendelet 4. cikkében előírt elektronikus kommunikációs eszközzel – értesíteni kell a hitelezőt.”

3. A 29. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„29. cikk

Az iratok továbbítása

(1) Ha e rendelet iratoknak az e cikkel összhangban történő továbbítását írja elő, e továbbítást a hatóságok közötti kommunikáció tekintetében az (EU) 2023/2844 rendelettel összhangban, vagy ha a kommunikációt a hitelezőknek kell végezniük, bármilyen megfelelő eszközzel kell teljesíteni, feltéve, hogy az átvett irat tartalma helyesen és megbízhatóan tükrözi a továbbított irat tartalmát, és a benne lévő összes információ könnyen olvasható.

(2) Az iratokat az e cikk (1) bekezdésével összhangban átvevő bíróságnak vagy hatóságnak az átvétel napját követő munkanap végéig meg kell küldenie:

- a) annak a hatóságnak, amely az iratokat továbbította, egy átvételi elismervényt az (EU) 2023/2844 rendelet 3. cikkével összhangban; vagy
- b) az iratokat továbbító hitelezőnek vagy banknak egy átvételi elismervényt a lehető leggyorsabb továbbítási módok alkalmazásával.

Az iratokat az e cikk (1) bekezdésével összhangban átvevő bíróságnak vagy hatóságnak az átvételi elismervény azon formanyomtatványát kell használnia, amelyet az 52. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében elfogadott végrehajtási jogi aktusok állapítanak meg.”

4. A 36. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 33., a 34. és a 35. cikk szerinti jogorvoslati kérelmeket az 52. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében elfogadott végrehajtási jogi aktusokkal megállapított jogorvoslati formanyomtatványon kell előterjeszteni.

A kérelmet bármikor elő lehet terjeszteni és az benyújtható:

- a) bármely olyan kommunikációs eszközzel – akár elektronikus úton is –, amely a kérelem előterjesztésének helye szerinti tagállam eljárásjogi szabályai szerint elfogadott; vagy
- b) az (EU) 2023/2844 rendelet 4. cikkében előírt elektronikus kommunikációs eszközzel.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azon eset kivételével, amikor a kérelmet az adós a 34. cikk (1) bekezdésének a) pontja vagy a 35. cikk (3) bekezdése alapján terjesztette elő, a kérelem tárgyában csak azt követően lehet határozatot hozni, hogy mindkét fél lehetőséget kapott érvelése előterjesztésére, többek között az érintett tagállamok mindegyikének nemzeti joga szerint hozzáférhető és elfogadott, megfelelő kommunikációs technológiai eszközök révén vagy az (EU) 2023/2844 rendeletben előírt elektronikus kommunikációs eszközzel.”

23. cikk

Az (EU) 2015/848 rendelet módosításai

Az (EU) 2015/848 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 42. cikk (3) bekezdésének első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az e cikk (1) bekezdésében említett együttműködést az (EU) 2023/2844 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 3. cikkével összhangban kell folytatni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2844 rendelete (2023. december 13.) a határokon átnyúló polgári, kereskedelmi és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés digitalizációjáról, valamint az igazságügyi együttműködés területén egyes jogi aktusok módosításáról (HL L, 2023/2844, 2023.12.27., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>).”

2. Az 53. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„53. cikk

A követelések előterjesztésének joga

Bármely külföldi hitelező bármilyen, az eljárás megindításának helye szerinti állam jogában elfogadott kommunikációs eszközzel vagy az (EU) 2023/2844 rendelet 4. cikkében előírt elektronikus kommunikációs eszközzel előterjesztheti követeléseit a fizetésképtelenségi eljárásban.

Kizárólag követelések előterjesztésének céljából nem lehet kötelezővé tenni az ügyvéd vagy más jogi szakember általi képviseletet.”

3. Az 57. cikk (3) bekezdésének első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az (1) bekezdésben említett együttműködést az (EU) 2023/2844 rendelet 3. cikkével összhangban kell folytatni.”

24. cikk

Az (EU) 2020/1784 rendelet módosításai

Az (EU) 2020/1784 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 12. cikk (7) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában, amennyiben a kézbesítés a 17. cikk szerint történik, az eljáró diplomáciai képviselők vagy konzuli tisztviselők, illetve amennyiben a kézbesítés a 18., a 19., a 19a. vagy a 20. cikk szerint történik, a hatóság vagy személy tájékoztatja a címzettet arról, hogy a címzett megtagadhatja a kézbesítendő irat átvételét, és hogy vagy az I. mellékletben szereplő L. formanyomtatványt, vagy az átvétel megtagadásáról szóló írásbeli nyilatkozatot meg kell küldeni az említett képviselőknek vagy tisztviselőknek, illetve hatóságnak vagy személynek.”

2. A 13. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) E cikket alkalmazni kell a bírósági iratoknak a 2. szakasz szerinti egyéb továbbítási és kézbesítési módjaira is, a 19a. cikk kivételével.”

3. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„19a. cikk

Elektronikus kézbesítés az európai elektronikus hozzáférési ponton keresztül

(1) A bírósági iratok az (EU) 2023/2844 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 4. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott európai elektronikus hozzáférési ponton keresztül is kézbesíthetők közvetlenül a más tagállamban ismert kézbesítési címmel rendelkező személynek, feltéve hogy a címzett előzetesen kifejezetten hozzájárult ahhoz, hogy az érintett bírósági eljárás keretében ezt az elektronikus eszközt használják az iratok kézbesítésére.

(2) A címzettnek átvételi elismervénnyel igazolnia kell az irat átvételét, az átvétel időpontjával együtt. Az irat kézbesítésének időpontja az az időpont, amely az átvételi elismervényen szerepel. Ugyanez a szabály alkalmazandó a 12. cikk (5) bekezdésével összhangban orvosolt visszautasított iratkézbesítésre.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2844 rendelete (2023. december 13.) a határokon átnyúló polgári, kereskedelmi és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés digitalizációjáról, valamint az igazságügyi együttműködés területén egyes jogi aktusok módosításáról (HL L, 2023/2844, 2023.12.27., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>).”

4. A 37. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A 19a. cikket az (EU) 2023/2844 rendelet 10. cikke (3) bekezdésének a) pontjában említett végrehajtási jogi aktusok hatálybalépésének napjától számított kétéves időszakot követő hónap első napjától kell alkalmazni.”

VIII. FEJEZET

A büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területére vonatkozó jogi aktusok módosításai

25. cikk

Az (EU) 2018/1805 rendelet módosításai

Az (EU) 2018/1805 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A befagyasztást elrendelő határozatot befagyasztásra vonatkozó tanúsítvány formájában kell továbbítani. A kibocsátó hatóság a 6. cikkben meghatározott befagyasztásra vonatkozó tanúsítványt közvetlenül a végrehajtó hatóságnak, vagy adott esetben a 24. cikk (2) bekezdésében említett központi hatóságnak továbbítja.”

2. A 7. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A végrehajtó hatóság jelentést tesz a kibocsátó hatóság felé a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtásáról, amelyben leírja a befagyasztott vagyont, és ha rendelkezésre áll, megadja az arra vonatkozó értékbecslést. Az ilyen jelentést indokolatlan késedelem nélkül kell megtenni, amint a végrehajtó hatóság értesül a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtásáról.”

3. A 8. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A befagyasztást elrendelő határozat elismerésének vagy végrehajtásának megtagadására vonatkozó döntést haladéktalanul meg kell hozni és azonnal közölni kell a kibocsátó hatósággal.”

4. A 9. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A végrehajtó hatóság haladéktalanul közli a kibocsátó hatósággal a befagyasztást elrendelő határozat elismerésére és végrehajtására vonatkozó döntést.”
5. A 10. cikk (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A végrehajtó hatóság azonnal értesíti a kibocsátó hatóságot a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtásának elhalasztásáról, megadva a halasztás okait és lehetőség szerint a halasztás várható időtartamát.

(3) Amint a halasztás oka megszűnik, a végrehajtó hatóság azonnal megteszi a szükséges intézkedéseket a befagyasztást elrendelő határozat végrehajtására, és tájékoztatja erről a kibocsátó hatóságot.”
6. A 12. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A végrehajtó hatóság – az ügy körülményeire figyelemmel – indokolással ellátott megkeresést intézhet a kibocsátó hatósághoz annak érdekében, hogy korlátozzák a vagyon befagyasztásának időtartamát. Az ilyen megkeresést, beleértve az azt alátámasztó bármely releváns információt, közvetlenül a kibocsátó hatóságnak kell továbbítani. Az ilyen megkeresés elbírálásakor a kibocsátó hatóság az összes érdeket figyelembe veszi, ideértve a végrehajtó hatóság érdekeit is. A kibocsátó hatóság a lehető legrövidebb időn belül válaszol a megkeresésre. Ha a kibocsátó hatóság nem ért egyet a korlátozással, ennek indokairól tájékoztatja a végrehajtó hatóságot. Ilyen esetben a vagyon az (1) bekezdésnek megfelelően a befagyasztás hatálya alatt marad. Ha a kibocsátó hatóság a megkeresés kézhezvételét követő hat héten belül nem ad választ, a végrehajtó hatóság befagyasztást elrendelő határozat végrehajtására vonatkozó kötelezettsége megszűnik.”
7. A 14. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az elkobzást elrendelő határozatot elkobzásra vonatkozó tanúsítvány formájában kell továbbítani. A kibocsátó hatóság a 17. cikkben meghatározott, elkobzásra vonatkozó tanúsítványt közvetlenül a végrehajtó hatóságnak, vagy adott esetben a 24. cikk (2) bekezdésében említett központi hatóságnak továbbítja.”
8. A 16. cikk (3) bekezdése bevezető szövegrészének helyébe a következő szöveg lép:

„A kibocsátó hatóság azonnal tájékoztatja a végrehajtó hatóságot, amennyiben:”.
9. A 18. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Amint az elkobzást elrendelő határozat végrehajtása befejeződött, a végrehajtó hatóság tájékoztatja a kibocsátó hatóságot a végrehajtás eredményeiről.”
10. A 19. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az elkobzást elrendelő határozat elismerésének vagy végrehajtásának megtagadására vonatkozó döntést haladéktalanul meg kell hozni és azonnal közölni kell a kibocsátó hatósággal.”
11. A 20. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A végrehajtó hatóság haladéktalanul közli a kibocsátó hatósággal az elkobzást elrendelő határozat elismerésére és végrehajtására vonatkozó döntést.”
12. A 21. cikk (3) és (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A végrehajtó hatóság haladéktalanul értesíti a kibocsátó hatóságot az elkobzást elrendelő határozat végrehajtásának elhalasztásáról, megadva a halasztás okait és lehetőség szerint a halasztás várható időtartamát.

(4) Amint a halasztás oka megszűnt, a végrehajtó hatóság haladéktalanul megteszi a szükséges intézkedéseket az elkobzást elrendelő határozat végrehajtására, és tájékoztatja erről a kibocsátó hatóságot.”
13. A 25. cikk a következőképpen módosul:
  - a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Kommunikációs eszközök”;
  - b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 8. cikk (2) és (4) bekezdése, a 9. cikk (5) bekezdése, a 19. cikk (2) bekezdése, a 20. cikk (4) bekezdése és a 29. cikk (3) bekezdése szerinti kommunikáció kivételével a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság közötti, e rendelet szerinti hivatalos kommunikációt az (EU) 2023/2844 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*)3. cikkével összhangban kell folytatni.

- (2) Amennyiben egy tagállam központi hatóságot jelölt ki, az (1) bekezdés a valamely más tagállam központi hatóságával folytatott hivatalos kommunikációra is alkalmazandó.
- (3) Amennyiben szükséges, a kibocsátó hatóságnak és a végrehajtó hatóságnak haladéktalanul, bármely megfelelő kommunikációs eszköz igénybevételevel konzultálnia kell egymással e rendelet eredményes alkalmazásának biztosítása érdekében.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2844 rendelete (2023. december 13.) a határokon átnyúló polgári, kereskedelmi és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés digitalizációjáról, valamint az igazságügyi együttműködés területén egyes jogi aktusok módosításáról (HL L, 2023/2844, 2023.12.27, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>).

14. A 27. cikk (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A kibocsátó hatóság azonnal értesíti a végrehajtó hatóságot a befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat visszavonásáról, valamint bármely olyan döntésről vagy intézkedésről, amely a befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat visszavonását eredményezi.

(3) A végrehajtó hatóság, amint a kibocsátó hatóságtól a (2) bekezdésnek megfelelően értesítést kap, megszünteti a befagyasztást elrendelő határozat vagy az elkobzást elrendelő határozat végrehajtását annyiban, amennyiben a végrehajtás még nem fejeződött be. A végrehajtó hatóság indokolatlan késedelem nélkül visszaigazolja a végrehajtás megszüntetését a kibocsátó államnak.”

15. A 31. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A konzultációkat, vagy legalább azok eredményét rögzíteni kell.”

IX. FEJEZET

Záró rendelkezések

26. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

- (1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.
- (2) Ezt a rendeletet 2025. május 1-től kell alkalmazni.
- (3) A 3. és 4. cikket azonban az I. és a II. mellékletben felsorolt egyes jogi aktusok céljából decentralizált informatikai rendszert létrehozó, a 10. cikk (3) bekezdésében említett megfelelő végrehajtási jogi aktusok hatálybalépésének napjától számított kétéves időszakot követő hónap első napjától kell alkalmazni.
- (4) A 3. és 4. cikket az e cikk (3) bekezdésében említett naptól indított eljárásokra kell alkalmazni.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban, 2023. december 13-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
R. METSOLA

a Tanács részéről
az elnök
P. NAVARRO RÍOS

I. MELLÉKLET

A polgári és kereskedelmi ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területére vonatkozó jogi aktusok

1. A Tanács 2003/8/EK irányelve (2003. január 27.) a határon átnyúló vonatkozású jogviták esetén az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés megkönnyítése érdekében az ilyen ügyekben alkalmazandó költségmentességre vonatkozó közös minimumszabályok megállapításáról.
2. Az Európai Parlament és a Tanács 805/2004/EK rendelete (2004. április 21.) a nem vitatott követelésekre vonatkozó európai végrehajtható okirat létrehozásáról.
3. Az Európai Parlament és a Tanács 1896/2006/EK rendelete (2006. december 12.) az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról.
4. Az Európai Parlament és a Tanács 861/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről.
5. A Tanács 4/2009/EK rendelete (2008. december 18.) a tartással kapcsolatos ügyekben a joghatóságról, az alkalmazandó jogról, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az e területen folytatott együttműködésről.
6. Az Európai Parlament és a Tanács 650/2012/EU rendelete (2012. július 4.) az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről.
7. Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról.
8. Az Európai Parlament és a Tanács 606/2013/EU rendelete (2013. június 12.) a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről.
9. Az Európai Parlament és a Tanács 655/2014/EU rendelete (2014. május 15.) polgári és kereskedelmi ügyekben a tagállamközi követelésbehajtás megkönnyítése érdekében az ideiglenes számlazárolást elrendelő európai végzés eljárásának létrehozásáról.
10. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/848 rendelete (2015. május 20.) a fizetéképtelenségi eljárásról.
11. A Tanács (EU) 2016/1103 rendelete (2016. június 24.) a házassági vagyoni jogi rendszerekkel kapcsolatos ügyekben a joghatóság, az alkalmazandó jog, valamint a határozatok elismerése és végrehajtása területén létrehozandó megerősített együttműködés végrehajtásáról.
12. A Tanács (EU) 2016/1104 rendelete (2016. június 24.) a bejegyzett élettársi kapcsolatok vagyoni jogi hatásaival kapcsolatos ügyekben a joghatóság, az alkalmazandó jog, valamint a határozatok elismerése és végrehajtása területén létrehozandó megerősített együttműködés végrehajtásáról.
13. A Tanács (EU) 2019/1111 rendelete (2019. június 25.) a házassági és szülői felelősségi ügyekben a joghatóságról, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint a gyermekek jogellenes külföldre viteléről.

II. MELLÉKLET

A büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területére vonatkozó jogi aktusok

1. A Tanács 2002/584/IB kerethatározata (2002. június 13.) az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról.
2. A Tanács 2003/577/IB kerethatározata (2003. július 22.) a vagyonnal vagy bizonyítékkal kapcsolatos biztosítási intézkedést elrendelő határozatoknak az Európai Unióban történő végrehajtásáról ⁽¹⁾.
3. A Tanács 2005/214/IB kerethatározata (2005. február 24.) a kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról.
4. A Tanács 2006/783/IB kerethatározata (2006. október 6.) a kölcsönös elismerés elvének a vagyonelkobzást elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról.
5. A Tanács 2008/909/IB kerethatározata (2008. november 27.) a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról.
6. A Tanács 2008/947/IB kerethatározata (2008. november 27.) a kölcsönös elismerés elvének az ítéletekre és próbaidőt megállapító határozatokra való, a próbaidő alatti magatartási szabályok és alternatív szankciók felügyelete céljából történő alkalmazásáról.
7. A Tanács 2009/829/IB kerethatározata (2009. október 23.) a kölcsönös elismerés elvének az Európai Unió tagállamai közötti, az előzetes letartóztatás alternatívájaként felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról.
8. A Tanács 2009/948/IB kerethatározata (2009. november 30.) a joghatóság gyakorlásával kapcsolatos, büntetőeljárások során felmerülő összeütközések megelőzéséről és rendezéséről ⁽²⁾.
9. Az Európai Parlament és a Tanács 2011/99/EU irányelve (2011. december 13.) az európai védelmi határozatról.
10. Az Európai Parlament és a Tanács 2014/41/EU irányelve (2014. április 3.) a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról.
11. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1805 rendelete (2018. november 14.) a befagyasztást és az elkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismeréséről.

⁽¹⁾ HL L 196., 2003.8.2., 45. o.

⁽²⁾ HL L 328., 2009.12.15., 42. o.